

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 178 (XXII) — Nr. 764

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 16 noiembrie 2010

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 1.151 din 28 septembrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar	2-4	Decizia nr. 1.250 din 7 octombrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 50 lit. b) din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice	11-12
Decizia nr. 1.156 din 28 septembrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24—26 din Legea nr. 22/1969 privind angajarea gestionarilor, constituirea de garanții și răspunderea în legătură cu gestionarea bunurilor agenților economici, autorităților sau instituțiilor publice	4-6	Decizia nr. 1.459 din 9 noiembrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 lit. c) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru	13-14
Decizia nr. 1.236 din 5 octombrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1) și (1 ¹), precum și art. 20 alin. (1) și (3) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru	6-8	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 1.249 din 7 octombrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule	8-10	894. — Ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii privind aprobarea tarifului pentru supravegherea obiectivelor necesare siguranței pasagerilor	15
		1.384. — Ordin al ministrului sănătății privind aprobarea modelului-cadru al contractului de management și a listei indicatorilor de performanță a activității managerului spitalului public	16-24
		1.725. — Ordin al ministrului mediului și pădurilor pentru modificarea și completarea anexelor nr. 1—5 la abonamentul-cadru de utilizare/exploatare, aprobat prin Ordinul ministrului mediului și gospodăririi apelor nr. 798/2005	25-32

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 1.151**

din 28 septembrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Benke Károly	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1—3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, excepție ridicată de Mioara Violeta Filip în Dosarul nr. 16.420/325/2009 al Judecătoriei Timișoara.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în dosarele nr. 475D/2010, nr. 930D/2010, nr. 1.023D/2010, nr. 1.029D/2010 și nr. 1.224D/2010, având ca obiect o excepție de neconstituționalitate identică cu cea ridicată în Dosarul nr. 359D/2010.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele sus-menționate, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor nr. 475D/2010, nr. 930D/2010, nr. 1.023D/2010, nr. 1.029D/2010 și nr. 1.224D/2010 la Dosarul nr. 359D/2010.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu măsura conexării.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 475D/2010, nr. 930D/2010, nr. 1.023D/2010, nr. 1.029D/2010 și nr. 1.224D/2010 la Dosarul nr. 359D/2010, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, invocând jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 6, 12, 15 ianuarie 2010 și 15, 24, 3 martie 2010, pronunțate în dosarele nr. 16.420/325/2009,

nr. 12.626/197/2009, nr. 5.658/337/2009, nr. 23.022/300/2009, nr. 6.156/325/2008 și nr. 6.548/271/2009, **Judecătoria Timișoara, Judecătoria Brașov, Judecătoria Zalău, Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă, Curtea de Apel Timișoara — Secția de litigii de muncă și asigurări sociale și Judecătoria Oradea — Secția civilă au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1—3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, ale art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009, ale art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009, ale art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009, ale art. 1 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 și, respectiv, ale art. 1 și 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009, excepție ridicată de Mioara Violeta Filip, Șerban Traian și alții, Aurelia Gui, din oficiu de Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă și Curtea de Apel Timișoara — Secția de litigii de muncă și asigurări sociale, precum și de Sindicatul „Pro A.S.” din Timișoara în cauze având ca obiect soluționarea unor contestații la executare, a plângerii formulate împotriva refuzului executorului judecătoresc de a proceda la efectuarea executării silite a unui titlu executoriu, respectiv a validării unei popriri.**

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că suspendarea executării hotărârilor judecătorești având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului din sectorul bugetar și eşalonarea plății acestora încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (4), art. 15 alin. (2), art. 16 alin. (1), art. 21, 44, 47, 53 și art. 115 alin. (1)—(4) și (6). Se arată că la momentul emiterii ordonanței de urgență nu exista situație extraordinară și că ordonanța de urgență criticată consacră o discriminare vădită între creditorii unor drepturi de natură salarială din sistemul bugetar și ceilalți creditori.

În fine, se apreciază că perioada pe care se întinde executarea hotărârilor judecătorești în cauză încalcă cerința termenului rezonabil în care trebuie soluționate cauzele aflate în fața instanțelor judecătorești.

Judecătoria Zalău apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată.

Judecătoria Timișoara, Judecătoria Brașov și Judecătoria Oradea — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este întemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului

Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, în dosarele nr. 359D/2010 și nr. 475D/2010, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În celelalte dosare Guvernul nu a comunicat punctul său de vedere.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din încheierea de sesizare aflată la Dosarul Curții Constituționale nr. 359D/2010, îl constituie dispozițiile art. 1—3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 416 din 18 iunie 2009. Ulterior sesizării Curții Constituționale prin aceste încheieri, a fost adoptată Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2010 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 162 din 12 martie 2010, act normativ ce introduce un nou alineat, alin. (11), și modifică alin. (2) și (3) ale art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009.

În fine, prin dispozițiile art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2010 pentru modificarea art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 337 din 20 mai 2010, au fost modificate din nou prevederile art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 și a fost abrogat alin. (11) al art. 1, alineat ce reglementa plata sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială devenite executorii în perioada 1 ianuarie—31 decembrie 2010. Totodată, prin art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2010, s-a reglementat plata sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială devenite executorii după 1 ianuarie 2010 și până la data intrării în vigoare a acestei ordonanțe, și anume 20 mai 2010.

Prin urmare, ținând cont și de faptul că întreaga ordonanță de urgență cuprinde 3 articole, Curtea urmează să se pronunțe asupra dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009, în ansamblul său, astfel cum au fost modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2010 și prin art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2010, având, în prezent, următorul cuprins:

„Art. 1. — (1) Plata sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești având ca obiect acordarea unor drepturi de natură

salarială stabilite în favoarea personalului din sectorul bugetar, devenite executorii până la data de 31 decembrie 2009, se va realiza după o procedură de executare care începe astfel:

a) în anul 2012 se plătește 34% din valoarea titlului executoriu;

b) în anul 2013 se plătește 33% din valoarea titlului executoriu;

c) în anul 2014 se plătește 33% din valoarea titlului executoriu.

(2) În cursul termenelor prevăzute la alin. (1) și (11) orice procedură de executare silită se suspendă de drept.

(3) Sumele prevăzute la alin. (1) și (11), plătite în temeiul prezentei ordonanțe de urgență, se actualizează cu indicele prețurilor de consum comunicat de Institutul Național de Statistică.

(4) În înțelesul prezentei ordonanțe de urgență, prin sectorul bugetar se înțelege autoritățile și instituțiile publice a căror finanțare se asigură astfel:

a) integral din bugetul de stat, bugetele locale, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetele fondurilor speciale, după caz;

b) din venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat, bugetele locale, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetele fondurilor speciale, după caz;

c) integral din venituri proprii.

Art. 2. — Prin ordin al ordonatorilor principali de credite va fi stabilită procedura de efectuare a plății titlurilor executorii, cu respectarea termenelor prevăzute la art. 1.

Art. 3. — Plățile restante la sumele aferente titlurilor executorii aflate sub incidența prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2008 privind stabilirea de măsuri pentru soluționarea unor aspecte financiare în sistemul justiției, aprobată cu modificări prin Legea nr. 76/2009, și a prevederilor Ordinului ministrului justiției, al ministrului economiei și finanțelor, al președintelui Consiliului Superior al Magistraturii, al președintelui Înaltei Curți de Casație și Justiție și al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție nr. 1.859/C/2.484/26.650/131/3.774/C/2008 privind modalitatea de eșalonare a plății sumelor prevăzute în titlurile executorii emise până la intrarea în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2008 privind stabilirea de măsuri pentru soluționarea unor aspecte financiare în sistemul justiției se execută cu respectarea prevederilor art. 1 și 2.”

Ca urmare a abrogării alin. (11) al art. 1 prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2010, referirile alin. (2) și (3) ale aceluiași articol la acest alineat au rămas fără obiect.

Autorii excepției susțin că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (4) privind principiul separației și echilibrului puterilor, art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 44 privind dreptul de proprietate, art. 47 privind nivelul de trai, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, precum și ale art. 115 alin. (1)—(4) și (6) privind delegarea legislativă. Totodată, în susținerea excepției sunt invocate și prevederile art. 6 paragraful 1 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ale art. 1 paragraful 1 din Protocolul adițional la Convenție privind protecția proprietății, precum și ale art. 1 din Protocolul nr. 12 la Convenție privind interzicerea generală a discriminării.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea reține că, prin mai multe decizii, respectiv Decizia nr. 188 din 2 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 237 din 14 aprilie 2010, Decizia nr. 190 din 2 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 224 din 9 aprilie 2010, Decizia nr. 712 din 25 mai 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 416 din 22 iunie 2010, Decizia nr. 713 din 25 mai 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 430 din 28 iunie 2010, Decizia nr. 714 din 25 mai 2010, publicată în Monitorul Oficial al României,

Partea I, nr. 422 din 24 iunie 2010, Decizia nr. 823 din 22 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 611 din 30 august 2010, a constatat constituționalitatea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009 în raport cu critici identice de neconstituționalitate, pentru motivele acolo arătate.

Neintervenind elemente noi de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, excepție ridicată de Mioara Violeta Filip în Dosarul nr. 16.420/325/2009 al Judecătorei Timișoara, a celor ale art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009, excepție ridicată de Șerban Traian și alții, respectiv de Aurelia Gui în dosarele nr. 12.626/197/2009 și nr. 5.658/337/2009 ale Judecătorei Brașov, respectiv Judecătorei Zalău, a celor ale art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009, excepție ridicată din oficiu în Dosarul nr. 23.022/300/2009 al Judecătorei Sectorului 2 București — Secția civilă, a celor ale art. 1 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009, excepție ridicată din oficiu în Dosarul nr. 6.156/325/2008 al Curții de Apel Timișoara — Secția de litigii de muncă și asigurări sociale, precum și ale art. 1 și 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009, excepție ridicată de Sindicatul „Pro A.S.” din Timișoara în Dosarul nr. 6.548/271/2009 al Judecătorei Oradea — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 septembrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Benke Károly

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.156

din 28 septembrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24—26 din Legea nr. 22/1969 privind angajarea gestionarilor, constituirea de garanții și răspunderea în legătură cu gestionarea bunurilor agenților economici, autorităților sau instituțiilor publice

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Benke Károly	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24—26 din Legea nr. 22/1969 privind angajarea gestionarilor, constituirea de garanții și răspunderea în legătură cu gestionarea bunurilor agenților economici, autorităților sau instituțiilor publice, excepție ridicată de Otilia Popa în Dosarul nr. 6.510/121/2008 al Curții de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, invocând jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 4 decembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 6.510/121/2008, **Curtea de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24—26 din Legea nr. 22/1969 privind angajarea gestionarilor, constituirea de garanții și răspunderea în legătură cu gestionarea bunurilor agenților economici, autorităților sau instituțiilor publice**, excepție ridicată de Otilia Popa într-o cauză având ca obiect acordarea unor despăgubiri în temeiul Legii nr. 22/1969.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că dispozițiile legale criticate încalcă prezumția de nevinovăție, întrucât instituie o prezumție relativă de culpă în sarcina gestionarului, ceea ce este inadmisibil.

Curtea de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 24—26 din Legea nr. 22/1969 privind angajarea gestionarilor, constituirea de garanții și răspunderea în legătură cu gestionarea bunurilor agenților economici, autorităților sau instituțiilor publice, publicată în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 132 din 18 noiembrie 1969, modificată și completată prin Legea nr. 54 din 8 iulie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 181 din 15 iulie 1994, care au următorul cuprins:

— Art. 24: „*Angajații răspund material, potrivit Codului muncii și prevederilor prezentei legi, pentru pagubele cauzate în gestiuni prin fapte ce nu constituie infracțiuni.*”;

— Art. 25: „*Gestionarul răspunde integral față de agenții economici, autoritățile sau instituțiile publice pentru pagubele pe care le-a cauzat în gestiunea sa.*”

Primirea bunurilor în cantități inferioare celor înscrise în actele însoțitoare sau cu vicii aparente, fără a se fi întocmit acte legale de constatare, precum și nesolicitarea asistenței tehnice

de specialitate la primirea bunurilor, deși aceasta era necesară, atrag răspunderea gestionarului în condițiile alineatului 1.”;

— Art. 26: „*Gestionarul răspunde integral și în cazul în care atribuțiile sale fiind exercitate, potrivit dispozițiilor legale, de un delegat sau de o comisie, se constată o pagubă fără a se putea stabili că aceasta s-a produs în absența gestionarului.*”

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 23 alin. (11) privind prezumția de nevinovăție, ale art. 44 alin. (8) privind dreptul de proprietate privată, ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și ale art. 124 alin. (1) privind înfăptuirea justiției. Totodată, în susținerea excepției sunt invocate și prevederile art. 270 și 271 din Codul muncii.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată următoarele:

Dispozițiile legale criticate au mai format obiect al controlului de constituționalitate în raport cu critici identice. Curtea, prin Decizia nr. 548 din 18 octombrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.061 din 28 noiembrie 2005, a statuat că art. 23 alin. (11) din Constituție consacră într-adevăr prezumția de nevinovăție, dar exclusiv pentru ipoteza răspunderii penale. Această concluzie rezultă nu numai din termenii reglementării constituționale, făcându-se referire explicită la „hotărârea judecătorească de condamnare”, dar și din economia reglementărilor, prevederile art. 23 alin. (11) fiind înscrise în cuprinsul dispozițiilor cu privire la „libertatea individuală”. Așa fiind, prevederile art. 23 alin. (11) din Constituție nu pot fi considerate un obstacol pentru instituirea prin lege a unei prezumții de vinovăție în alte ipoteze de răspundere juridică decât cea penală.

De asemenea, Curtea a stabilit că „drepturile și îndatoririle, ca și sarcinile de serviciu, sunt concretizate pentru toate categoriile de salariați, inclusiv pentru gestionari, în contractele individuale de muncă. În cazul producerii unor prejudicii materiale, faptul dacă acestea s-au produs în legătură cu munca anumitor salariați și din vina acestora se examinează în raport cu sarcinile concrete, prevăzute în contractul individual de muncă, și cu modul de îndeplinire a acestora”.

Prin aceeași decizie Curtea a reținut că, „în situația reglementată de dispozițiile criticate, gestionarul răspunde patrimonial pentru o pagubă cauzată în gestiune prin fapte ce nu constituie infracțiune, nefiind vorba, în acest caz, despre o răspundere penală, ci despre o răspundere patrimonială”.

De asemenea, în ceea ce privește invocarea de către autorul excepției a principiului referitor la prezumția de nevinovăție, Curtea a constatat că acesta nu poate fi desprins din contextul său constituțional. Prezumția de nevinovăție este reglementată în legătură cu libertatea individuală a persoanei, privind reținerea, arestarea și soluționarea procesului penal, până la rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare.

În ceea ce privește invocarea în susținerea excepției a încălcării prevederilor art. 44 alin. (8) din Constituție, Curtea a reținut că textele de lege criticate nu cuprind dispoziții prin care se prezumă caracterul ilicit al dobândirii averii, nu răstoarnă sarcina probei în această privință și nici nu dispun confiscarea averii. În baza acestor texte legale, care stabilesc răspunderea patrimonială a gestionarului în anumite cazuri, se poate recupera prejudiciul cauzat de către acesta ca urmare a faptei sale culpabile și nicidecum nu se poate susține că în acest mod averea dobândită în mod licit ar fi confiscată.

În fine, Curtea a arătat că prevederile art. 53 și ale art. 124 alin. (1) din Constituție, invocate în susținerea excepției, nu au

incidentă în cauză, ținând seama de conținutul dispozițiilor respective.

Neexistând elemente noi, de natură a determina schimbarea jurisprudenței Curții în această materie, soluția pronunțată prin această decizie, precum și considerentele care au stat la baza acesteia își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

În ceea ce privește pretinsa încălcare a art. 270 și 271 din Codul muncii, potrivit căroră „salariații răspund patrimonial, în

temeiul normelor și principiilor răspunderii civile contractuale, pentru pagubele materiale produse angajatorului din vina și în legătură cu munca lor”, se observă că aceasta nu este o problemă de constituționalitate, în sensul prevederilor art. 2 alin. (1) și (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, revenind instanței de judecată să se pronunțe asupra interpretării și aplicării legii.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24—26 din Legea nr. 22/1969 privind angajarea gestionarilor, constituirea de garanții și răspunderea în legătură cu gestionarea bunurilor agenților economici, autorităților sau instituțiilor publice, excepție ridicată de Otilia Popa în Dosarul nr. 6.510/121/2008 al Curții de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 septembrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Benke Károly

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.236

din 5 octombrie 2010

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1) și (11),
precum și art. 20 alin. (1) și (3) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru**

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Benke Károly	— magistrat-asistent

Judecătoria Focșani și Tribunalului București — Secția a VI-a comercială.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 30 septembrie 2010, în prezența reprezentantului Ministerului Public, și au fost consemnate în încheierea din aceeași dată, când, având nevoie de timp pentru a delibera, Curtea, în conformitate cu dispozițiile art. 57 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a amânat pronunțarea pentru data de 5 octombrie 2010.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 și 20 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Neculai Mihalcea, Ioana Mihalcea și Broadhurst Investments Ltd din Nicosia, Republica Cipru, în dosarele nr. 644/231/2010 și nr. 36.276/3/2008 ale

Prin încheierile din 26 ianuarie 2010 și 7 decembrie 2009, pronunțate în dosarele nr. 644/231/2010 și nr. 36.276/3/2008, **Judecătoria Focșani și Tribunalul București — Secția a VI-a comercială au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, respectiv art. 2 și art. 20 din Legea nr. 146/1997 privind taxele**

judiciare de timbru, excepție ridicată de Neculai Mihalcea, Ioana Mihalcea și Broadhurst Investments Ltd din Nicosia, Republica Cipru, în cauze având ca obiect pretenții, respectiv anularea unui act juridic.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se apreciază, în esență, că dispozițiile legale criticate impun plata unor taxe judiciare de timbru exorbitante, îngrădind, astfel, accesul liber la justiție. Se consideră că prevederile criticate contravin și dreptului la apărare, parte componentă a dreptului la un proces echitabil, deoarece persoana în cauză nu are posibilitatea de a-și valorifica pretențiile sau de a dovedi netemeinicia pretențiilor adversarului. Totodată, pe aceeași linie de gândire, se apreciază că sunt înfrânte și prevederile constituționale care garantează dreptul de proprietate privată. Se mai susține că este încălcat textul art. 53 din Constituție, întrucât limitarea accesului la justiție, prin stabilirea unor taxe judiciare de timbru foarte mari, nu este proporțională cu scopul urmărit, și anume acoperirea cheltuielilor prilejuite de realizarea actului de justiție.

Judecătoria Focșani și Tribunalul București — Secția a VI-a comercială apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulat, îl constituie dispozițiile art. 2 și 20 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 29 iulie 1997. În realitate, astfel cum rezultă din motivarea excepției de neconstituționalitate, autorii acesteia contestă doar constituționalitatea art. 2 alin. (1) și (1¹), precum și a art. 20 alin. (1) și (3) din Legea nr. 146/1997, dispoziții asupra cărora Curtea urmează a se pronunța prin prezenta decizie. Aceste texte legale au următorul cuprins:

— Art. 2: „(1) Acțiunile și cererile evaluabile în bani, introduse la instanțele judecătorești, se taxează astfel: [...]”

(1¹) Dispozițiile alin. (1) se aplică în mod corespunzător și cererilor privind declararea nulității, anularea, rezoluțiunea sau rezilierea unui act juridic patrimonial, precum și cererilor privind constatarea existenței sau inexistenței unui drept patrimonial; cererea privind repunerea părților în situația anterioară este scutită de taxă de timbru dacă este accesorie cererii privind declararea nulității, anularea, rezoluțiunea sau rezilierea actului juridic patrimonial.”;

— Art. 20: „(1) Taxele judiciare de timbru se plătesc anticipat. [...]”

(3) Neîndeplinirea obligației de plată până la termenul stabilit se sancționează cu anularea acțiunii sau a cererii.”

Autorii excepției susțin că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 44 privind dreptul de proprietate privată, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 56 alin. (2) privind așezarea justă a sarcinilor fiscale și art. 124 privind înfăptuirea justiției. Totodată, sunt considerate a fi încălcate prevederile art. 6 paragraful 1 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților cetățenești, precum și art. 1 paragraful 1 privind ocrotirea proprietății din Protocolul adițional la Convenție.

Examinând excepția de neconstituționalitate și dispozițiile legale criticate, prin raportare la prevederile constituționale invocate, Curtea constată că, prin numeroase decizii, s-a pronunțat în sensul constituționalității art. 2 și 20 din Legea nr. 146/1997 în raport cu critici identice de neconstituționalitate. În acest sens, cu titlu exemplificativ, se rețin Decizia nr. 393 din 13 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 332 din 19 mai 2010, Decizia nr. 1.587 din 19 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 65 din 28 ianuarie 2010, Decizia nr. 808 din 19 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 428 din 23 iunie 2009, Decizia nr. 40 din 13 ianuarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 121 din 27 februarie 2009, Decizia nr. 421 din 10 aprilie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 344 din 5 mai 2008, Decizia nr. 354 din 5 iulie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 771 din 24 august 2005, Decizia nr. 372 din 28 septembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 936 din 13 octombrie 2004, Decizia nr. 473 din 4 noiembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 27 din 10 ianuarie 2005, Decizia nr. 499 din 16 noiembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 99 din 31 ianuarie 2005, Decizia nr. 87 din 27 februarie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 214 din 1 aprilie 2003, Decizia nr. 65 din 11 aprilie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 452 din 13 septembrie 2000, și Decizia nr. 245 din 23 noiembrie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 158 din 29 martie 2001.

În aceste decizii Curtea a reținut că accesul liber la justiție, consacrat de art. 21 din Constituție, nu înseamnă gratuitate. Nicio dispoziție constituțională nu interzice stabilirea taxelor de timbru în justiție, fiind justificat ca persoanele care se adresează autorităților judecătorești să contribuie la acoperirea cheltuielilor prilejuite de realizarea actului de justiție. Regula este cea a timbrării acțiunilor în justiție, excepțiile fiind posibile numai în măsura în care sunt stabilite de legiuitor. Cheltuielile ocazionate de realizarea actului de justiție sunt cheltuieli publice, la a căror acoperire, potrivit art. 56 din Constituție, cetățenii sunt obligați să contribuie prin impozite și taxe, stabilite în condițiile legii.

Atât obligația de plată a taxelor judiciare, cât și excepțiile stabilite de lege se aplică deopotrivă tuturor cetățenilor aflați în situații identice, precum și tuturor litigiilor de aceeași natură, neexistând discriminări sau privilegii contrare prevederilor art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție.

Plata taxelor judiciare de timbru fiind o condiție legală pentru începerea proceselor civile, obligația la plata anticipată a acestor taxe (în unele cazuri până la un termen ulterior, stabilit de

instanța judecătorească) este justificată, ca și sancțiunea anulării acțiunii sau cererii, în caz de neplată a acestora.

De asemenea, la finalul procesului judiciar, sarcina suportării cheltuielilor judiciare, inclusiv a celor constând în plata taxelor de timbru, revine persoanei care a căzut în pretenții sau care, în cauzele nelitigioase, a beneficiat de prestațiile efectuate, în condițiile legii, de organele de justiție.

Din cele de mai sus, Curtea a constatat că nu sunt încălcate nici prevederile art. 24 din Constituție.

De asemenea, Curtea, în jurisprudența sa, a reținut că, în cazul drepturilor patrimoniale și al actelor juridice patrimoniale, acțiunile în constatare sau cererile în anulare, rezoluțiune sau reziliere au caracterul unei acțiuni în realizarea dreptului, întrucât tind la readucerea în patrimoniul reclamantului a unui bun evaluabil în bani. Or, apare ca fiind pe deplin justificată soluția

adoptată de legiuitor în cuprinsul dispozițiilor art. 2 alin. (1) din lege în materia timbrării unor astfel de acțiuni cu o taxă calculată în funcție de valoarea bunului, tocmai în scopul instituirii unui tratament juridic identic cu cel aplicabil acțiunilor sau cererilor evaluabile în bani, reglementat de prevederile art. 2 alin. (1).

Așa fiind, pentru acțiunile reglementate în ipoteza normei juridice criticate, indiferent dacă se solicită sau nu, distinct, repunerea părților în situația anterioară, taxarea acțiunii se va face la valoarea bunului, în vreme ce taxa cu valoare fixă urmează a fi datorată numai în cazul acțiunilor care au ca obiect drepturi, respectiv acte juridice nepatrimoniale.

Întrucât în cauza de față nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, considerentele și soluția deciziilor amintite își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1) și (1¹) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Neculai Mihalcea și Ioana Mihalcea în Dosarul nr. 644/231/2010 al Judecătorei Focșani, respectiv a celor ale art. 2 alin. (1) și (1¹), precum și art. 20 alin. (1) și (3) din Legea nr. 146/1997, excepție ridicată de Broadhurst Investments Ltd din Nicosia, Republica Cipru, în Dosarul nr. 36.276/3/2008 al Tribunalului București — Secția a VI-a comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 octombrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Benke Károly

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.249

din 7 octombrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Benke Károly	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, excepție ridicată de Radu Nicolae în Dosarul nr. 4.453/30/2009 al Tribunalului Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în dosarele nr. 1.031D—1.035D/2010, nr. 1.057D/2010, nr. 1.375D/2010 și nr. 1.530D/2010, având ca obiect o excepție de neconstituționalitate identică cu cea ridicată în Dosarul nr. 863D/2010, excepție ridicată de Antonie Circu, Balint Albert, Curtea de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal, din oficiu, Societatea Comercială „Costi Flavius Automobile” — S.R.L. din Reșița și Marin Udrea în dosarele nr. 384/115/2009, nr. 739/115/2009, nr. 710/108/2009, nr. 601/115/2009, nr. 857/108/2009, nr. 3.433/108/2009, nr. 687/30/2009 și nr. 284/104/2010 ale Curții de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal și Tribunalului Olt — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele sus-menționate, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor nr. 1.031D—1.035D/2010, nr. 1.057D/2010, nr. 1.375D/2010 și nr. 1.530D/2010 la Dosarul nr. 863D/2010.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu măsura conexării.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 1.031D—1.035D/2010, nr. 1.057D/2010, nr. 1.375D/2010 și nr. 1.530D/2010 la Dosarul nr. 863D/2010, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 13 ianuarie 2010, 27 ianuarie 2010, 2 februarie 2010, 2 martie 2010, 23 februarie 2010, 23 martie 2010, pronunțate în dosarele nr. 4.453/30/2009, nr. 384/115/2009, nr. 739/115/2009, nr. 710/108/2009, nr. 601/115/2009, nr. 857/108/2009, nr. 3.433/108/2009, nr. 687/30/2009 și nr. 284/104/2010, **Tribunalul Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ, Curtea de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal și Tribunalul Olt — Secția comercială și de contencios administrativ au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, respectiv cu cea a prevederilor art. 4 lit. a) din aceeași ordonanță de urgență**, excepție ridicată de Radu Nicolae, Antonie Circu, Balint Albert, Curtea de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal, din oficiu, Societatea Comercială „Costi Flavius Automobile” — S.R.L. din Reșița și Marin Udrea în cauze având ca obiect anularea actelor administrativ-fiscale în baza cărora a fost percepută taxa pe poluare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că textul legal criticat încalcă art. 90 din Tratatul de instituire a Comunităților Europene, întrucât taxa pe poluare este percepută numai pentru autoturismele înmatriculate în Comunitatea Europeană și reînmatriculate în România, în timp ce pentru autoturismele deja înmatriculate în România, la o nouă înmatriculare, taxa nu mai este percepută. Astfel, această taxă pe poluare este, în realitate, o taxă vamală și, prin aplicarea art. 90 din Tratat, „instanța este datoare să constate că prevederile Ordonanței de urgență nr. 50/2008 sunt reglementări contrare legislației europene și că nu pot fi menținute în continuare ca aplicabile”.

Curtea de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 1.032D/2010, consideră că excepția de neconstituționalitate formulată este întemeiată, apreciind că există o încălcare a principiului egalității de tratament între produsele interne și cele provenite din celelalte state ale Uniunii Europene.

Tribunalul Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ, Curtea de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal, în dosarele nr. 863D/2010, respectiv nr. 1.031D/2010 și nr. 1.034D/2010, apreciază că excepția de neconstituționalitate formulată este neîntemeiată, neexistând nicio încălcare a prevederilor Tratatului de instituire a Comunităților Europene.

Tribunalul Olt — Secția comercială și de contencios administrativ, în Dosarul nr. 1.530D/2010, apreciază că excepția de neconstituționalitate formulată este inadmisibilă.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, notele scrise depuse, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 4 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 327 din 25 aprilie 2008, cu modificările și completările ulterioare, și nu art. 4 în întregime, astfel cum se menționează în încheierile de sesizare din dosarele nr. 863D/2010, nr. 1.031D—1.035D/2010, nr. 1.057D/2010

și nr. 1.375D/2010. Textul art. 4 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2008 are următorul cuprins:

„*Obligația de plată a taxei intervine:*

a) *cu ocazia primei înmatriculări a unui autovehicul în România; [...]*”.

Autorii excepției susțin, în esență, că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 148 alin. (2) și (4) în coroborare cu art. 90 din Tratatul de instituire a Comunităților Europene [devenit art. 110 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în urma intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona] privind interzicerea impunerii asupra produselor din alte state membre ale Uniunii Europene a unor taxe superioare celor ce se aplică produselor naționale. De asemenea, sunt invocate cauzele *Weigel* (2004), precum și *Nádasdi și Németh* (2005) soluționate de Curtea de Justiție a Uniunii Europene. Totodată, în Dosarul nr. 1.530D/2010, autorul excepției invocă, pe lângă prevederile menționate mai sus, mai multe texte constituționale, precum: art. 1 alin. (3), art. 16 alin. (1) și (2), art. 20, 44, 47, 52, 53, 57, art. 135 alin. (2) lit. f), art. 139, 154, precum și art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile constituționale invocate, Curtea constată că, în jurisprudența sa, a reținut că o pretinsă încălcare a dispozițiilor Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene nu reprezintă o problemă de constituționalitate, ci ține de aplicarea legii de către instanța de judecată, neintrând în competența de soluționare a Curții Constituționale. În acest sens Curtea s-a pronunțat *expressis verbis* prin Decizia nr. 413 din 10 aprilie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 386 din 21 mai 2008.

Curtea, prin Decizia nr. 137 din 25 februarie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 182 din 22 martie 2010, a stabilit că nu este de competența sa să analizeze conformitatea unei dispoziții de drept național cu textul Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene prin prisma art. 148 din Constituție. O atare competență, și anume aceea de a stabili dacă există o contrarietate între legea națională și Tratat,

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, excepție ridicată de Radu Nicolae, Antonie Circu, Balint Albert, Curtea de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal, din oficiu, Societatea Comercială „Costi Flavius Automobile” — S.R.L. din Reșița și Marin Udrea în dosarele nr. 4.453/30/2009, nr. 384/115/2009, nr. 739/115/2009, nr. 710/108/2009, nr. 601/115/2009, nr. 857/108/2009, nr. 3.433/108/2009, nr. 687/30/2009 și nr. 284/104/2010 ale Tribunalului Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ, ale Curții de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal și ale Tribunalului Olt — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 7 octombrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

aparține instanței de judecată, care, pentru a ajunge la o concluzie corectă și legală, din oficiu sau la cererea părții, poate formula o întrebare preliminară în sensul art. 267 din Tratat la Curtea de Justiție a Uniunii Europene. În situația în care Curtea Constituțională s-ar considera competentă să se pronunțe asupra conformității legislației naționale cu cea europeană s-ar ajunge la un posibil conflict de jurisdicții între cele două instanțe, ceea ce, la acest nivel, este inadmisibil (a se vedea și Decizia nr. 1.596 din 26 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 37 din 18 ianuarie 2010).

De asemenea, Curtea a mai arătat că toate aceste aspecte converg spre a demonstra faptul că sarcina aplicării cu prioritate a reglementărilor comunitare obligatorii în raport cu prevederile legislației naționale revine instanței de judecată. Este o chestiune de aplicare a legii, și nu de constituționalitate. Curtea a constatat că, în raporturile dintre legislația comunitară și cea națională (cu excepția Constituției), se poate vorbi numai de prioritate de aplicare a celei dintâi față de cealaltă, chestiune ale cărei constatare și aplicare intră în competența instanțelor judecătorești.

Mai mult, Curtea a reținut că, în cazul în care s-ar accepta punctul de vedere contrar, în sensul că instanța constituțională se poate pronunța asupra constituționalității unui text de lege prin raportare la prevederile unui act comunitar, s-ar încălca, în mod evident, competențele Curții de Justiție a Uniunii Europene, din moment ce interpretarea tratatelor de bază este de competența acesteia din urmă (art. 267 din Tratat). În consecință, Curtea a stabilit că o atare excepție de neconstituționalitate este inadmisibilă.

În fine, raportat la Dosarul Curții Constituționale nr. 1.530D/2010, Curtea observă că, pe lângă critica punctuală pe care autorul excepției a ales să o facă în raport cu Tratatul de funcționare a Uniunii Europene, a invocat în susținerea excepției și o serie de texte constituționale, fără însă a motiva pretinsa neconstituționalitate a textului criticat. În aceste condiții, nu au fost îndeplinite exigențele art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, astfel încât excepția ridicată apare ca fiind, de asemenea, inadmisibilă.

Magistrat-asistent,
Benke Károly

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.250

din 7 octombrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 50 lit. b) din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Benke Károly	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 50 lit. b) din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Costică Oteliță în Dosarul nr. 8.482/121/2009 al Tribunalului Galați — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 3 februarie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 8.482/121/2009, Tribunalul Galați — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 50 lit. b) din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Costică Oteliță într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației formulate împotriva unei decizii de modificare unilaterală a contractului de muncă.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se apreciază, în esență, că dispozițiile legale anulează sporul de mobilitate din contractele colective și individuale de muncă, ceea ce încalcă art. 41 alin. (5) din Constituție, care garantează caracterul obligatoriu al convențiilor în materia dreptului muncii. O asemenea intervenție a legiuitorului în actele juridice ce nu îi sunt opozabile creează nesiguranță și pune în pericol stabilitatea relațiilor de muncă.

În fine, se consideră a fi încălcate și prevederile art. 16 din Constituție, întrucât textul legal criticat nu se aplică și salariaților care și-au dobândit sporul de mobilitate prin acte normative secundare sau hotărâri judecătorești.

Tribunalul Galați — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate formulată este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, notele scrise depuse, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 50 lit. b) din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 762 din 9 noiembrie 2009, care au următorul cuprins:

„La 3 zile de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I, încetează următoarele drepturi salariale suplimentare stabilite prin acte juridice în favoarea personalului autorităților și instituțiilor publice: [...]

b) sporul de mobilitate.”

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi și art. 41 alin. (5) privind caracterul obligatoriu al convențiilor colective.

Examinând dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile constituționale pretins încălcate, Curtea constată următoarele:

Critica ce vizează încălcarea art. 16 din Constituție este neîntemeiată, întrucât textul de lege criticat face referire la „actele juridice” care cuprind sporul de mobilitate. În sens larg, atât actele normative de reglementare primară și secundară, cât și contractul colectiv și individual de muncă sunt acte juridice. Prin urmare, textul criticat se aplică tuturor cetățenilor, mai precis angajaților, care beneficiază de acest spor, indiferent de izvorul de drept în temeiul căruia li s-a acordat acest drept salarial.

În legătură cu persoanele care beneficiază de acest drept ca urmare a pronunțării unor hotărâri judecătorești, Curtea reține

că acordarea sporului în temeiul hotărârii judecătorești se va face numai pentru perioadele cât temeiul legal/contractual care a stat la baza pronunțării acesteia produce efecte juridice. Altfel, ar însemna ca hotărârea judecătorească să fie un act de legiferare, ceea ce este inadmisibil.

În consecință, de la data intrării în vigoare a Legii-cadru nr. 330/2009, sporul de mobilitate nu se mai acordă niciunei categorii de personal plătit din fonduri publice, indiferent de izvorul juridic în temeiul căruia acest spor era acordat.

În raport cu critica de neconstituționalitate ce vizează încălcarea art. 41 alin. (5) din Constituție, Curtea reține următoarele aspecte:

În primul rând, constată că statul are deplina legitimitate constituțională de a acorda sporuri, stimulente, premii, adaosuri la salariul de bază personalului plătit din fonduri publice, în funcție de veniturile bugetare pe care le realizează. Acestea nu sunt drepturi fundamentale, „ci drepturi salariale suplimentare. Legiuitorul este în drept, totodată, să instituie anumite sporuri la indemnizațiile și salariile de bază, premii periodice și alte stimulente, pe care le poate diferenția în funcție de categoriile de personal cărora li se acordă, le poate modifica în diferite perioade de timp, le poate suspenda sau chiar anula” (Decizia Curții Constituționale nr. 108 din 14 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 212 din 8 martie 2006).

În al doilea rând, instanța constituțională, prin Decizia nr. 292 din 1 iulie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 787 din 26 august 2004, a statuat că „încheierea convențiilor colective nu se poate face decât cu respectarea legii. Aceste convenții sunt izvor de drept, dar forța lor juridică nu poate fi superioară legii. În consecință, convențiile colective sunt garantate în măsura în care nu încalcă prevederile legale în materie”; în caz contrar „s-ar încălca un principiu fundamental al statului de drept, și anume primordialitatea legii în reglementarea relațiilor sociale. [...] În consecință, negocierea

convențiilor colective nu se poate face decât cu respectarea dispozițiilor legale existente (...)” (A se vedea, în acest sens, și Decizia nr. 65 din 20 iunie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 129 din 28 iunie 1995).

Curtea, prin Decizia nr. 1.414 din 4 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 796 din 23 noiembrie 2009, a mai statuat că dispozițiile art. 41 alin. (5) din Constituție, privind caracterul obligatoriu al convențiilor colective, nu exclud „posibilitatea legiuitorului de a interveni, din rațiuni de interes general, pentru modificarea unor dispoziții din contractele colective de muncă, reglementând soluții care să răspundă nevoilor sociale existente la un moment dat”.

În al treilea rând, Curtea observă că, potrivit art. 25 din Codul muncii, „*Prin clauza de mobilitate părțile în contractul individual de muncă stabilesc că, în considerarea specificului muncii, executarea obligațiilor de serviciu de către salariat nu se realizează într-un loc stabil de muncă. În acest caz salariatul beneficiază de prestații suplimentare în bani sau în natură*”. Acest lucru nu înseamnă că angajatul este îndreptățit la un spor, ci faptul că salariul/indemnizația aflat/aflată în plată trebuie să reflecte condițiile în care acesta lucrează.

În fine, Curtea constată că ordonatorii principali de credite trebuie să respecte legea și să o aplice ca atare, chiar dacă aceasta are ca efect, pentru viitor, modificarea unor clauze din contractele de muncă, individuale sau colective, ale personalului plătit din fonduri publice. Rațiunea acestei concluzii constă în faptul că temeiul încheierii, modificării și încetării contractului este legea, iar dacă, pentru viitor, legea prevede o redimensionare a politicii salariale bugetare, toate contractele pendinte sau care vor fi încheiate trebuie să reflecte și să fie în acord cu legea. În caz contrar, s-ar ajunge la discriminări salariale chiar în interiorul aceleiași categorii de personal, ceea ce este inadmisibil.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 50 lit. b) din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Costică Oțeliță în Dosarul nr. 8.482/121/2009 al Tribunalului Galați — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 7 octombrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Benke Károly

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.459

din 9 noiembrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 lit. c) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Cristina Toma	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 lit. c) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Gabriela Blanche Tașip în Dosarul nr. 8.920/4/2009 al Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă.

La apelul nominal răspunde pentru autorul excepției domnul avocat Pinkerton Dorel Băicoană, cu împuternicire depusă la dosar, iar pentru partea Ștefan Octavian Petroff răspunde domnul avocat Aurelian Dorel, cu împuternicire depusă la dosar.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului autorului excepției, care solicită admiterea criticii de neconstituționalitate, considerând că dispozițiile de lege criticate afectează liberul acces la justiție în substanța lui. De asemenea, reprezentantul autorului excepției solicită acordarea de cheltuieli de judecată în fața Curții Constituționale.

Deliberând, Curtea respinge cererea de acordare a cheltuielilor de judecată, arătând că acestea pot fi solicitate numai în fața instanței de judecată.

Reprezentantul părții Ștefan Octavian Petroff solicită respingerea excepției și depune la dosar note scrise în acest sens.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată, invocând în acest sens jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 16 aprilie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 8.920/4/2009, **Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de**

neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 lit. c) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Gabriela Blanche Tașip într-o cauză civilă având ca obiect partaj judiciar.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia arată că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale întrucât constituie dorința evidentă a statului de a obține sume de bani cât mai mari pentru susținerea bugetului. Apreciază că instituirea procentului fixat de norma de lege în discuție determină, în multe situații, împiedicarea accesului la justiție, constituind o inechitate privind tratamentul legal aplicat reconvenientului, prin raport de cel aplicat reclamantului, cu atât mai mult cu cât, în speță, autorul nu deține suma de bani solicitată de instanță. Arată că, pentru majoritatea cetățenilor ce sunt nevoiți să iasă din indiviziune prin intermediul justiției, este împiedicată judecarea în mod echitabil a cauzei.

Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă apreciază că dispozițiile de lege criticate ar „putea pune problema unei îngreunări a accesului la instanță în situația în care coindivizarii nu se înțeleg pentru a putea realiza un partaj voluntar”.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 3 lit. c) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 29 iulie 1997, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 276/2009 privind aprobarea Ordonanței de

urgentă a Guvernului nr. 212/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 837 din 12 decembrie 2008, dispoziții care au următorul cuprins:

„Acțiunile și cererile neevaluabile în bani se taxează astfel: [...]

c) cereri pentru:

— stabilirea calității de moștenitor — 50 lei/moștenitor — stabilirea masei succesoriale — 3% la valoarea masei succesoriale;

— cereri de raport — 3% la valoarea bunurilor a căror raportare se solicită;

— cereri de reducere a liberalităților — 3% la valoarea rezervei care urmează a fi reîntregită prin reducerea liberalităților;

— cereri de partaj — 3% la valoarea masei partajabile.

Separat de această taxă, dacă părțile contestă bunurile de împărțit, valoarea acestora sau drepturile ori mărimea drepturilor coproprietarilor în cadrul cererilor de mai sus, taxa judiciară de timbru se datorează de titularul cererii la valoarea contestată în condițiile art. 2 alin. (1).”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție. De asemenea, autorul consideră că dispozițiile de lege criticate contravin și prevederilor art. 6 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile art. 3 lit. c) din Legea nr. 146/1997 au mai format obiect al controlului de constituționalitate, în raport cu

critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 504 din 20 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 377 din 8 iunie 2010, Curtea a statuat că „accesul liber la justiție nu interzice stabilirea taxelor de timbru în justiție, fiind justificat ca persoanele care se adresează autorităților judecătorești să contribuie la acoperirea cheltuielilor prilejuite de realizarea actului de justiție. În virtutea dispozițiilor constituționale ale art. 56 alin. (1), potrivit cărora «Cetățenii au obligația să contribuie, prin impozite și prin taxe, la cheltuielile publice», plata taxelor și a impozitelor reprezintă o obligație constituțională a cetățenilor. Echivalentul taxelor judiciare de timbru este integrat în valoarea cheltuielilor stabilite de instanța de judecată prin hotărârea pe care o pronunță în cauză, plata acestora revenind părții care cade în pretenții. În același sens este, de altfel, și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, în care s-a statuat că o caracteristică a principiului liberului acces la justiție este aceea că nu este un drept absolut (Cauza *Ashingdane împotriva Regatului Unit al Marii Britanii*, 1985). Astfel, acest drept, care cere prin însăși natura sa o reglementare din partea statului, poate fi subiectul unor limitări, atât timp cât nu este atinsă însăși substanța sa.

De asemenea, Curtea a mai reținut că, pentru aceleași considerente, textul de lege criticat nu cuprinde prevederi de natură să aducă atingere principiului potrivit căruia justiția este unică, imparțială și egală pentru toți, consacrat de art. 124 alin. (2) din Legea fundamentală”.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina o reconsiderare a jurisprudenței în materie a Curții, considerentele reținute în decizia menționată sunt valabile și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 lit. c) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Gabriela Blanche Tașip în Dosarul nr. 8.920/4/2009 al Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 9 noiembrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Cristina Toma

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TRANSPORTURILOR ȘI INFRASTRUCTURII

ORDIN

privind aprobarea tarifului pentru supravegherea obiectivelor necesare siguranței pasagerilor

Pentru îndeplinirea atribuțiilor ce revin Ministerului Transporturilor și Infrastructurii ca autoritate de stat în domeniul transporturilor,

în temeiul art. 4 lit. y) din Ordonanța Guvernului nr. 29/1997 privind Codul aerian civil, republicată, cu modificările și completările ulterioare, al art. 6 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2009 privind înființarea, organizarea și funcționarea Centrului de Investigații și Analiză pentru Siguranța Aviației Civile, aprobată cu modificări prin Legea nr. 55/2010, precum și al art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 76/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor și infrastructurii emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă tariful pentru supravegherea obiectivelor necesare siguranței pasagerilor, în valoare de:

— 0,325 euro/pasager îmbarcat, pentru primii 500.000 de pasageri îmbarcați;

— 0,6 euro/pasager îmbarcat, pentru pasagerii 500.001—750.000;

— 0,9 euro/pasager îmbarcat, pentru fiecare pasager începând cu 750.001.

Art. 2. — Tariful prevăzut la art. 1 se aplică tuturor aeroporturilor civile din România deschise utilizării publice și certificate în conformitate cu prevederile Reglementării aeronautice civile române privind autorizarea aerodromurilor civile — RACR-AD-AADC, aprobată prin Ordinul ministrului transporturilor și infrastructurii nr. 479/2010 pentru clasificarea aerodromurilor civile certificate din România și pentru aprobarea Reglementării aeronautice civile române privind autorizarea aerodromurilor civile RACR-AD-AADC, ediția 1/2010, și a

Reglementării aeronautice civile române privind amenajarea, utilizarea și înregistrarea aerodromurilor civile RACR-AD-IADC, ediția 1/2010, și se achită de către administrația fiecărui aeroport până la data de 20 a fiecărei luni pentru pasagerii îmbarcați în luna precedentă, după cum urmează:

— 0,275 euro/pasager îmbarcat, către Centrul de Investigații și Analiză pentru Siguranța Aviației Civile;

— diferența, către Autoritatea Aeronautică Civilă Română.

Art. 3. — Anexa la Ordinul ministrului transporturilor nr. 846/2007 privind aprobarea tarifelor percepute de Regia Autonomă „Autoritatea Aeronautică Civilă Română” pentru prestarea activităților pentru care i-au fost delegate competențe de către Ministerul Transporturilor, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 666 din 28 septembrie 2007, cu completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La capitolul 9, punctul A.9.8 se modifică și va avea următorul cuprins:

„9.8	Supravegherea menținerii obiectivelor necesare siguranței pasagerilor	euro/ pasager îmbarcat		lunar, până la data de 20 a fiecărei luni pentru pasagerii îmbarcați în luna precedentă”
	pentru primii 500.000 de pasageri îmbarcați		0,05	
	pentru pasagerii îmbarcați 500.001—750.000		0,325	
	pentru fiecare pasager îmbarcat începând cu 750.001		0,625	

2. La capitolul 9 litera B, punctul 6 se modifică și va avea următorul cuprins:

„6. Tariful prevăzut la pct. A.9.8 reprezintă diferența din valoarea tarifului pentru supravegherea menținerii obiectivelor necesare siguranței pasagerilor, aplicat fiecărui aeroport civil certificat din România deschis utilizării publice, care revine A.A.C.R. Restul tarifului, în valoare de 0,275 euro/pasager îmbarcat, indiferent de numărul de pasageri înregistrați pe un aeroport, se achită de către administrația fiecărui aeroport civil direct Centrului de Investigații și Analiză pentru Siguranța

Aviației Civile, conform prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 26/2009 privind înființarea, organizarea și funcționarea Centrului de Investigații și Analiză pentru Siguranța Aviației Civile, aprobată cu modificări prin Legea nr. 55/2010.”

Art. 4. — Centrul de Investigații și Analiză pentru Siguranța Aviației Civile, Autoritatea Aeronautică Civilă Română și administrațiile aeroporturilor civile din România vor lua măsurile necesare ducerii la îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Anca Daniela Boagiu

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN**privind aprobarea modelului-cadru al contractului de management și a listei indicatorilor de performanță a activității managerului spitalului public**

Văzând Referatul de aprobare nr. Cs.A. 11.659/2010 al Direcției asistență medicală, având în vedere prevederile art. 178 alin. (4) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se aprobă modelul-cadru al contractului de management încheiat între managerul spitalului public și Ministerul Sănătății, ministerele sau instituțiile cu rețea sanitară proprie, după caz, prevăzut în anexa nr. 1.

(2) Utilizarea acestui model de contract este obligatorie. În cuprinsul contractelor încheiate pot fi prevăzute clauze suplimentare, negociate între părțile contractante, conform și în limita prevederilor legale în vigoare.

Art. 2. — Se aprobă lista indicatorilor de performanță a activității managerului spitalului public, prevăzută în anexa nr. 2.

Art. 3. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. — La data intrării în vigoare a dispozițiilor prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului sănătății publice nr. 922/2006 privind aprobarea modelului contractului de management al spitalului public, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 685 din 10 august 2006, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 5. — Direcțiile de specialitate din cadrul Ministerului Sănătății, direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București, ministerele și instituțiile cu rețea sanitară proprie, spitalele publice, precum și persoanele care ocupă funcția de manager în cadrul spitalelor publice vor duce la îndeplinire dispozițiile prezentului ordin.

Art. 6. — (1) Prezentul ordin se aplică și contractelor de management aflate în derulare la data intrării în vigoare a dispozițiilor acestuia, prin completarea și/sau modificarea corespunzătoare a acestora, după caz.

(2) În aplicarea prevederilor alin. (1), părțile vor încheia, în termen de maximum 30 de zile de la data intrării în vigoare a dispozițiilor prezentului ordin, un act adițional la contractele de management.

Art. 7. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Cseke Attila

București, 4 noiembrie 2010.
Nr. 1.384.

ANEXA Nr. 1

CONTRACT DE MANAGEMENT

Nr. data

I. Părțile contractului

1. Ministerul Sănătății sau ministerul/instituția cu rețea sanitară proprie, după caz, reprezentat prin ministru, conducătorul instituției cu rețea sanitară proprie, primarul unității administrativ-teritoriale, primarul general al municipiului București ori președintele Consiliului Județean, pe de o parte,

și

2. Managerul sau, după caz, comandantul/directorul general al Spitalului, cu sediul în localitatea, județul/municipiul București, str. nr., telefon: fix/mobil/....., e-mail

a) persoană fizică, domnul/doamna, domiciliat/domiciliată în, str. nr., județul/sectorul, posesor/posesoare al/a buletinului/cărții de identitate seria nr., codul numeric personal, în calitate de manager al Spitalului, cu sediul în localitatea, județul/municipiul București,

sau

b) persoana juridică, având sediul în localitatea, sectorul/județul, înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului sub

nr., reprezentată prin domnul/doamna, domiciliat/domiciliată în, str. nr., județul/sectorul....., posesor/posesoare al/a buletinului/cărții de identitate seria nr., codul numeric personal, pe de altă parte,

am convenit încheierea prezentului contract de management.

II. Obiectul contractului

Art. 1. — Obiectul prezentului contract de management îl constituie organizarea, conducerea și administrarea Spitalului, precum și gestionarea patrimoniului și a mijloacelor materiale și bănești ale acestuia, pe baza obiectivelor și a indicatorilor de performanță a activității, prevăzuți în anexa la prezentul contract de management, în scopul asigurării serviciilor medicale preventive, curative, de recuperare și/sau paleative, după caz, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

III. Durata contractului

Art. 2. — (1) Prezentul contract de management este valabil până la data de (maximum 3 ani de la data încheierii acestuia).

(2) La încetarea mandatului, prezentul contract de management poate fi prelungit pe o perioadă de 3 luni, prin act adițional încheiat cu acordul părților, de maximum două ori, perioadă în care se organizează concursul de ocupare a postului, respectiv licitație publică, după caz.

IV. Durata muncii

Art. 3. — (1) Durata timpului de lucru este de 8 ore/zi, 40 de ore/săptămână, în conformitate cu legislația muncii în vigoare.

(2) Programul de lucru este următorul (se menționează explicit repartizarea timpului de lucru prevăzut la alin. (1) pe zile, precum și intervalul orar corespunzător acestora):

(3) Respectarea duratei timpului de lucru și a programului de lucru prevăzute la alin. (1) și alin. (2) este obligatorie.

V. Drepturile și obligațiile părților

Art. 4. — Drepturile managerului sunt următoarele:

1. primirea unei sume lunare brute de lei, stabilită potrivit prevederilor legale în vigoare, reprezentând:

a) salariul de bază lunar brut: lei;

b) alte drepturi salariale, după caz lei;

2. dreptul la concediu de odihnă anual, de zile lucrătoare, conform prevederilor legale;

3. dreptul de a beneficia de asigurări sociale de sănătate, pensii și alte drepturi de asigurări sociale de stat, în condițiile plății contribuțiilor prevăzute de lege;

4. dreptul la securitate și sănătate în muncă;

5. dreptul la formare profesională, în condițiile legii;

6. dreptul la informare nelimitată asupra activității spitalului și acces la toate documentele privind activitatea medicală și economico-financiară a acestuia;

7. dreptul de a fi sprijinit de către consiliul de administrație în rezolvarea problemelor de strategie, organizare și funcționare a spitalului, precum și în activitatea de identificare de resurse financiare pentru creșterea veniturilor spitalului, în condițiile legii;

8. dreptul de a fi sprijinit de consiliul medical în implementarea activităților pentru îmbunătățirea standardelor clinice și a modelelor de practică, în monitorizarea și evaluarea activității medicale, precum și întărirea disciplinei economico-financiare;

9. dreptul de a fi susținut în realizarea activităților specifice de consiliul medical, consiliul etic, precum și de alte comisii pe care le înființează, ale căror atribuții și responsabilități sunt aprobate de comitetul director și sunt prevăzute în regulamentul de organizare și funcționare a spitalului;

10. dreptul de a revoca membrii comitetului director în cazul neîndeplinirii atribuțiilor ce le revin;

11. dreptul de a revoca șefii de secții în cazul nerealizării indicatorilor specifici timp de cel puțin un an;

12. dreptul la suspendarea de drept, pe perioada exercitării mandatului, a contractul individual de muncă și de reluare a raporturilor de muncă pe postul deținut anterior încheierii prezentului contract de management;

13. decontarea cheltuielilor de cazare, diurnă, transport și a altor cheltuieli, cu documente justificative, pentru deplasările în interes de serviciu în țară și în străinătate, potrivit legii;

14. dreptul la repaus zilnic și săptămânal;

15. dreptul la egalitate de șanse și de tratament;

16. dreptul de a desfășura activitate medicală în spital, în condițiile legii;

17. dreptul de a angaja resursele umane și financiare, în condițiile legii;

18. dreptul de a renegocia indicatorii de performanță a activității asumați prin prezentul contract de management;

19. dreptul de a participa la ședințele consiliului de administrație fără drept de vot.

Art. 5. — (1) Obligațiile managerului în domeniul politicii de personal și al structurii organizatorice sunt următoarele:

1. stabilește și aprobă numărul de personal, pe categorii și locuri de muncă, în funcție de normativul de personal în vigoare și pe baza propunerilor șefilor de secții și de servicii;

2. aprobă organizarea concursurilor pentru posturile vacante, numește și eliberează din funcție personalul spitalului;
 3. repartizează personalul din subordine pe locuri de muncă;
 4. aprobă programul de lucru, pe locuri de muncă și categorii de personal, pentru personalul aflat în subordine;
 5. organizează concurs pentru ocuparea funcțiilor specifice comitetului director;
 6. numește și revocă, în condițiile legii, membrii comitetului director;
 7. încheie contractele de administrare cu membrii comitetului director care au ocupat postul prin concurs organizat în condițiile legii, pe o perioadă de maximum 3 ani, în cuprinsul căruia sunt prevăzuți indicatorii de performanță asumați;
 8. prelungeste, la încetarea mandatului, contractele de administrare încheiate, în conformitate cu prevederile legale în vigoare;
 9. încetează contractele de administrare încheiate, înainte de termen, în cazul neîndeplinirii obligațiilor prevăzute în acestea;
 10. stabilește, de comun acord cu personalul de specialitate medico-sanitar care ocupă funcții de conducere specifice comitetului director și are contractul individual de muncă suspendat, programul de lucru al acestuia în situația în care desfășoară activitate medicală în unitatea sanitară respectivă, în condițiile legii;
 11. numește în funcție șefii de secție, de laborator și de serviciu medical care au promovat concursul sau examenul organizat în condițiile legii și încheie cu aceștia, în termen de maximum 30 de zile de la data numirii în funcție, contract de administrare cu o durată de 3 ani, în cuprinsul căruia sunt prevăzuți indicatorii de performanță asumați;
 12. solicită consiliului de administrație constituirea comisiei de mediere, în condițiile legii, în cazul în care contractul de administrare prevăzut la pct. 11 nu se încheie în termen de 7 zile de la data stabilită în condițiile menționate;
 13. delegă unei alte persoane funcția de șef de secție, de laborator și de serviciu medical, pe o perioadă de până la 6 luni, în cazul în care la concursul organizat, în condițiile legii, pentru ocuparea acestor funcții nu se prezintă niciun candidat în termenul legal;
 14. repetă procedurile legale de organizare a concursului sau examenului pentru ocuparea funcțiilor de șefi de secție, de laborator și de serviciu medical ocupate în condițiile prevăzute la pct. 13;
 15. aprobă regulamentul intern al spitalului, precum și fișa postului pentru personalul angajat;
 16. înființează, cu aprobarea comitetului director, comisii specializate în cadrul spitalului, necesare pentru realizarea unor activități specifice, cum ar fi: comisia medicamentului, nucleul de calitate, comisia de analiză a decesului etc., al căror mod de organizare și funcționare este prevăzut în regulamentul de organizare și funcționare a spitalului;
 17. realizează evaluarea performanțelor profesionale ale personalului aflat în directă subordonare, potrivit structurii organizatorice, și, după caz, soluționează contestațiile formulate cu privire la rezultatele evaluării performanțelor profesionale efectuate de alte persoane, în conformitate cu prevederile legale;
 18. aprobă planul de formare și perfecționare a personalului, în conformitate cu legislația în vigoare;
 19. negociază contractul colectiv de muncă la nivel de spital, cu excepția spitalelor din subordinea ministerelor și instituțiilor cu rețea sanitară proprie, cărora li se aplică reglementările specifice în domeniu;
 20. răspunde de încheierea asigurării de răspundere civilă în domeniul medical atât pentru spital, în calitate de furnizor, cât și pentru personalul medico-sanitar angajat, precum și de reînnoirea acesteia ori de câte ori situația o impune;
 21. răspunde de respectarea prevederilor legale privind incompatibilitățile și conflictul de interese de către personalul din subordine, în conformitate cu prevederile legale în vigoare;
 22. propune, ca urmare a analizei în cadrul comitetului director, structura organizatorică, reorganizarea, schimbarea sediului și a denumirii unității, în vederea aprobării de către Ministerul Sănătății, ministerele și instituțiile cu rețea sanitară proprie sau, după caz, de către autoritățile administrației publice locale, în condițiile legii;
 23. în situația în care spitalul public nu are angajat personal propriu sau personalul angajat este insuficient, pentru acordarea asistenței medicale corespunzătoare structurii organizatorice aprobate în condițiile legii, poate încheia contracte de prestări servicii pentru asigurarea acestora;
 24. dispune măsurile necesare pentru ca, începând cu data de 1 ianuarie 2011, cheltuielile aferente drepturilor de personal să nu depășească maximum 70% din sumele decontate de casele de asigurări de sănătate din Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate pentru serviciile medicale furnizate, precum și din sumele asigurate din bugetul Ministerului Sănătății cu această destinație;
 25. analizează modul de îndeplinire a obligațiilor membrilor comitetului director, ai consiliului medical și consiliului etic și dispune măsurile necesare în vederea îmbunătățirii activității spitalului;
 26. răspunde de organizarea și desfășurarea activității de educație medicală continuă (EMC) pentru medici, asistenți medicali și alt personal, în condițiile legii;
 27. răspunde de organizarea și desfășurarea activității de audit public intern, conform legii.
- (2) Obligațiile managerului în domeniul managementului serviciilor medicale sunt următoarele:
1. elaborează, pe baza nevoilor de servicii medicale ale populației din zona deservită, planul de dezvoltare a spitalului pe perioada mandatului, ca urmare a propunerilor consiliului medical, și îl supune aprobării consiliului de administrație al spitalului;

2. aprobă formarea și utilizarea fondului de dezvoltare al spitalului, pe baza propunerilor comitetului director, cu respectarea prevederilor legale;
 3. aprobă planul anual de servicii medicale, elaborat de comitetul director, la propunerea consiliului medical;
 4. aprobă măsurile propuse de comitetul director pentru dezvoltarea activității spitalului, în concordanță cu nevoile de servicii medicale ale populației;
 5. elaborează și pune la dispoziție consiliului de administrație rapoarte privind activitatea spitalului; aplică strategiile și politica de dezvoltare în domeniul sanitar ale Ministerului Sănătății, adecvate la necesarul de servicii medicale pentru populația deservită; în cazul ministerelor și instituțiilor cu rețea sanitară proprie, aplică strategiile specifice de dezvoltare în domeniul medical;
 6. îndrumă și coordonează activitatea de prevenire a infecțiilor nosocomiale;
 7. dispune măsurile necesare în vederea realizării indicatorilor de performanță a activității asumați prin prezentul contract;
 8. desemnează, prin act administrativ, coordonatorii programelor/subprogramelor naționale de sănătate derulate la nivelul spitalului;
 9. răspunde de implementarea și raportarea indicatorilor programelor/subprogramelor naționale de sănătate derulate la nivelul spitalului, în conformitate cu prevederile legale elaborate de Ministerul Sănătății;
 10. răspunde de asigurarea condițiilor corespunzătoare pentru realizarea unor acte medicale de calitate de către personalul medico-sanitar din spital;
 11. răspunde de implementarea protocoalelor de practică medicală la nivelul spitalului, pe baza recomandărilor consiliului medical;
 12. urmărește realizarea activităților de control al calității serviciilor medicale oferite de spital, coordonată de directorul medical, cu sprijinul consiliului medical și al celui științific;
 13. negociază și încheie, în numele și pe seama spitalului, protocoale de colaborare și/sau contracte cu alți furnizori de servicii pentru asigurarea continuității și creșterii calității serviciilor medicale;
 14. răspunde, împreună cu comitetul director, de asigurarea condițiilor de investigații medicale, tratament, cazare, igienă, alimentație și de prevenire a infecțiilor nosocomiale, conform normelor aprobate prin ordin al ministrului sănătății;
 15. negociază și încheie contractul de furnizare de servicii medicale cu casa de asigurări de sănătate, în condițiile stabilite în contractul-cadru privind condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate;
 16. poate încheia contracte de furnizare de servicii medicale cu casele de asigurări de sănătate private;
 17. poate încheia contracte cu direcțiile de sănătate publică județene sau a municipiului București, după caz, în vederea derulării programelor naționale de sănătate și desfășurării unor activități specifice, în conformitate cu structura organizatorică a acestora;
 18. poate încheia contract cu institutul de medicină legală din centrul medical universitar la care este arondat pentru asigurarea drepturilor salariale ale personalului care își desfășoară activitatea în cabinetele de medicină legală din structura acestora, precum și a cheltuielilor de natura bunurilor și serviciilor necesare pentru funcționarea acestor cabinete;
 19. răspunde de respectarea prevederilor legale în vigoare cu privire la drepturile pacientului și dispune măsurile necesare atunci când se constată încălcarea acestora;
 20. răspunde de asigurarea asistenței medicale în caz de război, dezastre, atacuri teroriste, conflicte sociale și alte situații de criză și este obligat să participe cu toate resursele la înlăturarea efectelor acestora;
 21. răspunde de asigurarea acordării primului ajutor și asistenței medicale de urgență oricărei persoane care se prezintă la spital, dacă starea sănătății persoanei este critică, precum și de asigurarea, după caz, a transportului obligatoriu medicalizat la o altă unitate medico-sanitară de profil, după stabilizarea funcțiilor vitale ale acesteia;
 22. răspunde de asigurarea, în condițiile legii, a calității actului medical, a respectării condițiilor de cazare, igienă, alimentație și de prevenire a infecțiilor nosocomiale, precum și de acoperirea, de către spital, a prejudiciilor cauzate pacienților.
- (3) Obligațiile managerului în domeniul managementului economico-financiar sunt următoarele:
1. răspunde de organizarea activității spitalului pe baza bugetului de venituri și cheltuieli propriu, elaborat de către comitetul director pe baza propunerilor fundamentate ale conducătorilor secțiilor și compartimentelor din structura spitalului, pe care îl supune aprobării ordonatorului de credite ierarhic superior, după avizarea acestuia de către consiliul de administrație, în condițiile legii;
 2. răspunde de asigurarea realizării veniturilor și de fundamentarea cheltuielilor în raport cu acțiunile și obiectivele din anul bugetar pe titluri, articole și alineate, conform clasificății bugetare;
 3. răspunde de repartizarea bugetului de venituri și cheltuieli al spitalului pe secțiile și compartimentele din structura acestuia și de cuprinderea sumelor repartizate în contractele de administrare încheiate în condițiile legii;
 4. răspunde de monitorizarea lunară de către șefii secțiilor și compartimentelor din structura spitalului a execuției bugetului de venituri și cheltuieli pe secții și compartimente, conform metodologiei aprobate prin ordin al ministrului sănătății;
 5. răspunde de raportarea lunară și trimestrială a execuției bugetului de venituri și cheltuieli unităților deconcentrate cu personalitate juridică ale Ministerului Sănătății și, respectiv, ministerului sau instituției cu

rețea sanitară proprie, în funcție de subordonare, precum și de publicarea acesteia pe site-ul Ministerului Sănătății, pentru unitățile subordonate, pe cel al autorității de sănătate publică ori pe site-urile ministerelor și instituțiilor sanitare cu rețele sanitare proprii;

6. răspunde de raportarea lunară și trimestrială a execuției bugetului de venituri și cheltuieli consiliului local și/sau județean, după caz, dacă beneficiază de finanțare din bugetele locale;

7. aprobă și răspunde de realizarea programului anual de achiziții publice;

8. aprobă lista investițiilor și a lucrărilor de reparații curente și capitale care urmează să se realizeze într-un exercițiu financiar, în condițiile legii, la propunerea comitetului director;

9. răspunde, împreună cu membrii consiliului medical, de respectarea disciplinei economico-financiare la nivelul secțiilor, compartimentelor și serviciilor din cadrul spitalului;

10. identifică, împreună cu consiliul de administrație, surse suplimentare pentru creșterea veniturilor spitalului, cu respectarea prevederilor legale;

11. îndeplinește toate atribuțiile care decurg din calitatea de ordonator terțiar de credite, conform legii;

12. răspunde de respectarea și aplicarea corectă a legislației din domeniu.

(4) Obligațiile managerului în domeniul managementului administrativ sunt următoarele:

1. aprobă și răspunde de respectarea regulamentului de organizare și funcționare, după avizarea prealabilă de către direcția de sănătate publică județeană/a municipiului București, direcția medicală sau structura similară acesteia din ministerele și instituțiile cu rețea sanitară proprie ori Ministerul Sănătății, după caz;

2. reprezintă spitalul în relațiile cu terțe persoane fizice sau juridice;

3. încheie acte juridice în numele și pe seama spitalului, conform legii;

4. răspunde de modul de îndeplinire a obligațiilor asumate prin contracte și dispune măsuri de îmbunătățire a activității spitalului;

5. încheie contracte de colaborare cu instituțiile de învățământ superior medical, respectiv unitățile de învățământ medical, în conformitate cu metodologia elaborată de Ministerul Sănătății, în vederea asigurării condițiilor corespunzătoare pentru desfășurarea activităților de învățământ;

6. încheie, în numele spitalului, contracte de cercetare cu finanțatorul cercetării, pentru desfășurarea activității de cercetare științifică medicală, în conformitate cu prevederile legale;

7. răspunde de respectarea prevederilor legale în vigoare referitoare la păstrarea secretului profesional, păstrarea confidențialității datelor pacienților internați, informațiilor și documentelor referitoare la activitatea spitalului;

8. răspunde de obținerea și menținerea valabilității autorizației de funcționare, potrivit normelor aprobate prin ordin al ministrului sănătății;

9. pune la dispoziția organelor și organismelor competente, la solicitarea acestora, în condițiile legii, informații privind activitatea spitalului;

10. transmite direcției de sănătate publică județene/a municipiului București, direcției medicale sau structurii similare din ministerele și instituțiile cu rețea sanitară proprie sau Ministerului Sănătății, după caz, informări trimestriale și anuale cu privire la patrimoniul dat în administrare, realizarea indicatorilor activității medicale, precum și la execuția bugetului de venituri și cheltuieli;

11. răspunde de organizarea arhivei spitalului și de asigurarea securității documentelor prevăzute de lege, în format scris și electronic;

12. răspunde de înregistrarea, stocarea, prelucrarea și transmiterea informațiilor legate de activitatea sa, în conformitate cu normele aprobate prin ordin al ministrului sănătății;

13. aprobă utilizarea bazei de date medicale a spitalului pentru activități de cercetare medicală, în condițiile legii;

14. răspunde de organizarea unui sistem de înregistrare și rezolvare a sugestiilor, sesizărilor și reclamațiilor referitoare la activitatea spitalului;

15. conduce activitatea curentă a spitalului, în conformitate cu reglementările în vigoare;

16. propune spre aprobare direcției de sănătate publică județene sau a municipiului București, direcției medicale ori structurii medicale similare din ministerele și instituțiile cu rețea sanitară proprie sau Ministerului Sănătății, după caz, un înlocuitor de drept pentru perioadele de absență motivată din spital, în condițiile legii;

17. informează Ministerul Sănătății sau, după caz, ministerele sau instituțiile cu rețea sanitară proprie cu privire la starea de incapacitate temporară de muncă, în termen de maximum 24 de ore de la apariția acesteia;

18. răspunde de monitorizarea și raportarea datelor specifice activității medicale, economico-financiare, precum și a altor date privind activitatea de supraveghere, prevenire și control, în conformitate cu reglementările legale în vigoare;

19. respectă măsurile dispuse de către conducătorul ministerelor și instituțiilor cu rețea sanitară proprie sau primarul unității administrativ-teritoriale, primarul general al municipiului București ori președintele consiliului județean, după caz, în situația în care se constată disfuncționalități în activitatea spitalului public;

20. răspunde de depunerea solicitării pentru obținerea acreditării spitalului, în condițiile legii, în termen de maximum un an de la aprobarea procedurilor, standardelor și metodologiei de acreditare;

21. răspunde de solicitarea reacreditării, în condițiile legii, cu cel puțin 6 luni înainte de încetarea valabilității acreditării;

22. respectă Strategia națională de raționalizare a spitalelor, aprobată prin hotărâre a Guvernului;

23. elaborează, împreună cu comitetul director, planul de acțiune pentru situații speciale și coordonează asistența medicală în caz de război, dezastre, atacuri teroriste, conflicte sociale și alte situații de criză, conform dispozițiilor legale în vigoare;

24. răspunde de respectarea și aplicarea corectă de către spital a prevederilor actelor normative care reglementează activitatea acestuia;

25. asigură și răspunde de organizarea activităților de învățământ și cercetare astfel încât să consolideze calitatea actului medical, cu respectarea drepturilor pacienților, a eticii și deontologiei medicale;

26. avizează numirea, în condițiile legii, a șefilor de secție, șefilor de laborator și a șefilor de serviciu medical din cadrul secțiilor, laboratoarelor și serviciilor medicale clinice și o supune aprobării Ministerului Sănătății sau, după caz, a autorităților administrației publice locale.

(5) Obligațiile managerului în domeniul incompatibilităților și al conflictului de interese sunt următoarele:

1. depune o declarație de interese, precum și o declarație cu privire la incompatibilitățile prevăzute de lege și de prezentul contract, în termen de 15 zile de la numirea în funcție, la Ministerul Sănătății sau, după caz, la ministerele și instituțiile cu rețea sanitară proprie;

2. actualizează declarația prevăzută la pct. 1 ori de câte ori intervin modificări față de situația inițială, în termen de maximum 30 de zile de la data apariției modificării, precum și a încetării funcțiilor sau activităților;

3. răspunde de afișarea declarațiilor prevăzute de lege pe site-ul spitalului;

4. depune declarație de avere în condițiile prevăzute la pct. 1 și 2.

Art. 6. — Drepturile Ministerului Sănătății, ministerului sau instituției cu rețea sanitară proprie, după caz, sunt următoarele:

1. dreptul la informare nelimitată asupra activității spitalului;

2. dreptul de a solicita spitalului, indiferent de rețeaua de care aparține, documente referitoare la întreaga activitate a acestuia, potrivit dispozițiilor legale în vigoare;

3. dreptul de a controla activitățile organizatorice și funcționale cu caracter medico-sanitar ale spitalului;

4. dreptul de a revoca managerul spitalului din rețeaua proprie, la propunerea comisiei de evaluare, numită prin ordin ori decizie sau act administrativ al/a/al miniștrilor și conducătorilor instituțiilor cu rețea sanitară proprie, după caz;

5. dreptul de a fi informat prompt asupra evenimentelor deosebite legate de activitatea spitalului;

6. dreptul de a controla activitatea managerului spitalului din rețeaua proprie, ori de câte ori consideră necesar;

7. în cazul Ministerului Sănătății, dreptul de a verifica, de a controla și de a sancționa, potrivit legii, activitatea spitalului, indiferent de rețeaua de care aparține, în exercitarea funcției de autoritate centrală în domeniul sănătății publice.

Art. 7. — Obligațiile Ministerului Sănătății, ministerului sau instituției cu rețea sanitară proprie, după caz, sunt următoarele:

1. asigură managerului spitalului libertate în conducerea și organizarea activității spitalului, în condițiile legii;

2. poate pune la dispoziția managerului, la solicitarea scrisă a acestuia, informații cu privire la performanța altor spitale publice;

3. urmărește modul de realizare de către managerul spitalului a obiectivelor și indicatorilor de performanță a activității acestuia, precum și execuția bugetului de venituri și cheltuieli;

4. analizează și evaluează periodic și ori de câte ori este nevoie sau la sesizarea organelor abilitate ale statului activitatea spitalului din rețeaua proprie, care este în relație contractuală cu casele de asigurări de sănătate, numind o comisie de evaluare;

5. analizează, direct ori prin intermediul direcției de sănătate publică din aria administrativ-teritorială a spitalului din rețeaua proprie, trimestrial sau ori de câte ori este nevoie, respectarea legislației în domeniul achizițiilor publice, a investițiilor și a lucrărilor de reparații curente și capitale și a execuției bugetului de venituri și cheltuieli;

6. acordă managerului spitalului din rețeaua proprie toate drepturile ce decurg din prezentul contract de management, din contractul colectiv de muncă aplicabil și din lege;

7. asigură confidențialitatea datelor cu caracter personal ale managerului.

VI. Incompatibilitățile și conflictul de interese

Art. 8. — Funcția de manager persoană fizică este incompatibilă cu:

a) exercitarea oricăror funcții salarizate, nesalarizate sau/și indemnizate, cu excepția funcțiilor sau activităților în domeniul medical în aceeași unitate sanitară, a activităților didactice, de cercetare științifică și de creație literar-artistică;

b) exercitarea oricărei activități sau oricărei alte funcții de manager, inclusiv cele neremunerate;

c) exercitarea unei activități sau a unei funcții de membru în structurile de conducere ale unei alte unități spitalicești;

d) exercitarea oricărei funcții în cadrul organizațiilor sindicale sau patronale de profil.

Art. 9. — Constituie conflict de interese:

a) deținerea de către manager persoană fizică, manager persoană juridică ori reprezentant al persoanei juridice de părți sociale, acțiuni sau interese la societăți comerciale ori organizații nonguvernamentale care stabilesc relații comerciale cu spitalul la care persoana în cauză exercită sau intenționează să exercite funcția de manager;

b) deținerea, de către rudele ori afinii până la gradul al IV-lea inclusiv ale managerului persoană fizică, managerului persoană juridică ori ale reprezentantului persoanei juridice, de părți sociale, acțiuni sau interese la societăți comerciale ori organizații nonguvernamentale care stabilesc relații comerciale cu spitalul la care persoana în cauză exercită sau intenționează să exercite funcția de manager.

Art. 10. — (1) Incompatibilitățile și conflictul de interese sunt aplicabile atât persoanei fizice, cât și reprezentantului desemnat al persoanei juridice care exercită sau intenționează să exercite funcția de manager de spital.

(2) Dacă managerul se află în stare de incompatibilitate sau în conflict de interese, acesta este obligat să înlăture motivele de incompatibilitate ori de conflict de interese în termen de 30 de zile de la apariția acestora. În caz contrar, contractul de management este reziliat de plin drept.

(3) Dacă motivele de incompatibilitate ori de conflict de interese se mențin peste termenul prevăzut la alin. (2), Ministerul Sănătății sau, după caz, ministerul, instituția publică sau primarul unității administrativ-teritoriale, primarul general al municipiului București sau președintele consiliului județean, după caz, semnatare ale contractului de management, este îndreptățit să pretindă managerului despăgubiri, conform clauzelor prezentului contract de management.

VII. Răspunderea contractuală

Art. 11. — (1) Pentru neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor asumate prin prezentul contract de management părțile răspund în conformitate cu dispozițiile legale în vigoare.

(2) Forța majoră apără părțile de răspundere.

Art. 12. — Managerul răspunde civil, contravențional, material sau penal, după caz, pentru nerespectarea prevederilor legale și pentru daunele produse spitalului prin orice acte contrare intereselor acestuia.

Art. 13. — (1) Contractul de management se suspendă de drept în cazul în care managerul este arestat preventiv, în condițiile Codului de procedură penală.

(2) Contractul de management se suspendă din inițiativa Ministerului Sănătății, a ministerului sau instituției cu rețea sanitară proprie, după caz, în următoarele situații:

a) în cazul în care formulează plângere penală împotriva managerului;

b) când managerul a fost trimis în judecată pentru fapte penale incompatibile cu funcția deținută, până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești.

VIII. Forța majoră

Art. 14. — Niciuna dintre părțile contractante nu răspunde de neexecutarea la termen și/sau de executarea în mod necorespunzător, total sau parțial, a oricărei obligații care îi revine în baza prezentului contract de management, dacă neexecutarea sau executarea necorespunzătoare a obligației respective a fost cauzată de forța majoră, astfel cum este definită de lege.

Art. 15. — (1) Partea care invocă forța majoră este obligată să notifice celeilalte părți, în termen de 5 zile de la data producerii și încetării evenimentului, și să ia toate măsurile posibile în vederea limitării consecințelor lui.

(2) Dacă nu procedează la anunțarea în termenul prevăzut la alin. (1) a începerii și încetării cazului de forță majoră, partea care îl invocă suportă toate daunele provocate celeilalte părți prin neanunțarea în termen.

Art. 16. — Dacă în termen de 30 de zile de la producere, evenimentul respectiv nu încetează, părțile au dreptul să își notifice încetarea de plin drept a prezentului contract de management, fără ca vreuna dintre ele să pretindă daune-interese.

Art. 17. — Forța majoră se constată de către o autoritate competentă.

IX. Corespondența

Art. 18. — (1) Corespondența legată de derularea prezentului contract se efectuează în scris, prin scrisori recomandate cu confirmare de primire, prin fax sau direct la sediul părților.

(2) Fiecare parte contractantă este obligată ca în termen de 3 zile lucrătoare din momentul în care intervin modificări ale datelor ce figurează în prezentul contract să notifice celeilalte părți contractante schimbările survenite.

(3) În accepțiunea părților contractante, orice notificare adresată de una dintre acestea celeilalte este valabil îndeplinită dacă va fi transmisă la adresa/sediul prevăzută/prevăzut în partea introductivă a prezentului contract.

(4) În cazul în care notificarea se face pe cale poștală, aceasta va fi transmisă, prin scrisoare recomandată, cu confirmare de primire și se consideră primită de destinatar la data menționată de oficiul poștal primitor pe această confirmare.

(5) Notificările verbale nu se iau în considerare de niciuna dintre părți, dacă nu sunt confirmate prin intermediul uneia din modalitățile prevăzute la alineatele precedente.

X. Modificarea contractului

Art. 19. — (1) Prezentul contract se poate modifica prin negociere și acord bilateral, la inițiativa oricărei părți contractante, sub rezerva notificării scrise a intenției de modificare și a propunerilor de modificare cu cel puțin 30 de zile înaintea datei de la care se dorește modificarea.

(2) Modificarea se face printr-un act adițional semnat de ambele părți care este parte integrantă a acestui contract.

Art. 20. — În condițiile apariției unor noi acte normative în materie, care intră în vigoare pe durata derulării prezentului contract, clauzele contractuale se vor modifica și se vor completa în mod corespunzător, prin încheierea unui act adițional la prezentul contract, în termen de maximum 30 de zile de la data intrării în vigoare a acestora.

Art. 21. — Dacă o clauză a acestui contract ar fi declarată nulă, celelalte prevederi ale contractului nu vor fi afectate de această nulitate. Părțile convin ca orice clauză declarată nulă să fie înlocuită printr-o altă clauză care să corespundă satisfăcător înțelesului contractului.

XI. Încetarea contractului

Art. 22. — Prezentul contract de management încetează în următoarele situații:

- a) la expirarea perioadei pentru care a fost încheiat;
- b) la revocarea din funcție a managerului, în cazul nerealizării indicatorilor de performanță ai managementului spitalului public, prevăzuți în ordinul ministrului sănătății, timp de minimum un an, din motive imputabile acestuia, și/sau în situația existenței unei culpe grave ca urmare a neîndeplinirii obligațiilor managerului;
- c) prin acordul de voință al părților semnatare;
- d) la apariția unei situații de incompatibilitate sau conflict de interese prevăzute de lege;
- e) în cazul nerespectării termenului de înlăturare a motivelor de incompatibilitate ori de conflict de interese;
- f) la decesul sau punerea sub interdicție judecătorească a managerului;
- g) în cazul insolvenței, falimentului persoanei juridice, manager al spitalului;
- h) la împlinirea vârstei de pensionare prevăzute de lege;
- i) în cazul în care se constată abateri de la legislația în vigoare care pot constitui un risc iminent pentru sănătatea pacienților sau a salariaților;
- j) în cazul refuzului colaborării cu organele de control desemnate de instituțiile abilitate în condițiile legii;
- k) în cazul în care se constată abateri de la legislația în vigoare constatate de organele de control și instituțiile abilitate în condițiile legii;
- l) în cazul nerespectării măsurilor dispuse de ministrul sănătății în domeniul politicii de personal și al structurii organizatorice sau, după caz, a măsurilor dispuse de ministrul/conducătorul instituției pentru spitalele din subordinea ministerelor și instituțiilor cu rețea sanitară proprie;
- m) dacă se constată că managerul nu mai îndeplinește condițiile prevăzute de dispozițiile legale în vigoare pentru exercitarea funcției de manager;
- n) în cazul existenței plăților restante, a căror vechime este mai mare de 2 ani, în condițiile în care se constată nerespectarea achitării obligațiilor către furnizori prin încălcarea legislației în vigoare privind înregistrarea cronologică și sistematică în contabilitatea instituției a acestor datorii corelată cu respectarea termenelor contractuale;
- o) în cazul în care s-a dispus arestarea managerului, în condițiile legii;
- p) în cazul situațiilor de indisponibilitate a managerului care depășesc 90 de zile consecutiv;
- q) în cazul desființării unității sanitare;
- r) în cazul nerespectării obligațiilor asumate prin prezentul contract.

Art. 23. — Contractul de management încheiat de managerul spitalului din rețeaua autorităților administrației publice locale încetează în condițiile legii, la propunerea consiliului de administrație, în cazul în care acesta constată existența uneia dintre situațiile prevăzute la art. 22.

XII. Litigii

Art. 24. — Litigiile născute în legătură cu încheierea, executarea, modificarea, încetarea și interpretarea clauzelor prezentului contract de management vor fi supuse unei proceduri prealabile de soluționare pe cale amiabilă.

Art. 25. — Litigiile nesoluționate pe cale amiabilă sunt de competența instanțelor de judecată.

XIII. Alte clauze

Art. 26. — Managerul nu poate transmite altei persoane drepturile și obligațiile care rezultă din prezentul contract de management.

Art. 27. — (1) La data încheierii prezentului contract de management, spitalul are înregistrate obligații de plată neachitate după cum urmează:

- a) în termenul de scadență lei;
- b) peste termenul de scadență lei;

(2) Obligațiile de plată neachitate, prevăzute la alin. (1), vor fi lichidate după cum urmează (se vor menționa explicit posibilitățile, precum și intervalul în care vor fi lichidate în condițiile legii):

Art. 28. — Dacă managerul nu înlătură motivele de incompatibilitate ori de conflict de interese, în termen de 30 de zile de la apariția acestora, este obligat să plătească despăgubiri Ministerului Sănătății sau, după caz, ministerului, instituției publice ori primarului unității administrativ-teritoriale, primarului general al municipiului București sau președintelui consiliului județean, după caz, părți semnatare ale contractului de management.

Art. 29. — Părțile contractante au negociat următoarele clauze suplimentare, conform și în limita prevederilor legale în vigoare:

.....

.....

.....

XIV. Legislație aplicabilă

Art. 30. — Prezentul contract de management se interpretează conform legilor din România.

Prezentul contract de management a fost încheiat astăzi,, în două exemplare a câte pagini fiecare, câte unul pentru fiecare parte contractantă.

*Manager,
sau, după caz,
comandant/director general*

.....
(numele în clar și semnătura)

*Ministerul Sănătății/ministerul sau
instituția cu rețea sanitară proprie,
reprezentat/reprezentată prin*

.....
(numele în clar și semnătura)

ANEXA Nr. 2

L I S T A

indicatorilor de performanță a activității managerului spitalului public

A. Indicatori de management al resurselor umane

1. numărul mediu de bolnavi externați pe un medic;
2. numărul mediu de consultații pe un medic în ambulatoriu;
3. numărul mediu de consultații pe un medic în camera de gardă/UPU/CPU;
4. proporția medicilor din totalul personalului;
5. proporția personalului medical din totalul personalului angajat al spitalului;
6. proporția personalului medical cu studii superioare din totalul personalului medical.

B. Indicatori de utilizare a serviciilor

1. numărul de bolnavi externați total și pe secții;
2. durata medie de spitalizare, pe spital și pe fiecare secție;
3. rata de utilizare a paturilor, pe spital și pe fiecare secție;
4. indicele de complexitate a cazurilor, pe spital și pe fiecare secție;
5. procentul bolnavilor cu intervenții chirurgicale din totalul bolnavilor externați din secțiile chirurgicale;
6. proporția bolnavilor internați cu programare din totalul bolnavilor internați, pe spital și pe fiecare secție;
7. proporția urgențelor din totalul bolnavilor internați, pe spital și pe fiecare secție;
8. proporția bolnavilor internați cu bilet de trimitere din totalul bolnavilor internați, pe spital și pe fiecare secție;
9. numărul consultațiilor acordate în ambulatoriu;
10. proporția serviciilor medicale spitalicești acordate prin spitalizare de zi din totalul serviciilor medicale spitalicești acordate, pe spital și pe fiecare secție.

C. Indicatori economico-financiari

1. execuția bugetară față de bugetul de cheltuieli aprobat;
2. procentul cheltuielilor de personal din totalul cheltuielilor spitalului;
3. procentul cheltuielilor de personal din totalul sumelor decontate de casele de asigurări de sănătate din Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate pentru serviciile medicale furnizate, precum și din sumele asigurate din bugetul Ministerului Sănătății cu această destinație;
4. procentul cheltuielilor cu medicamentele din totalul cheltuielilor spitalului;
5. costul mediu pe zi de spitalizare, pe fiecare secție;
6. procentul veniturilor proprii din totalul veniturilor spitalului (sintagma „venituri proprii” înseamnă, în cazul acestui indicator, toate veniturile obținute de spital, exclusiv cele obținute în contractul cu casa de asigurări de sănătate).

D. Indicatori de calitate

1. rata mortalității intraspitalicești, pe total spital și pe fiecare secție;
2. rata infecțiilor nosocomiale, pe total spital și pe fiecare secție;
3. rata bolnavilor reinternați în intervalul de 30 de zile de la externare;
4. indicele de concordanță între diagnosticul la internare și diagnosticul la externare;
5. procentul bolnavilor transferați către alte spitale din totalul bolnavilor internați;
6. numărul de reclamații/plângeri ale pacienților înregistrate.

MINISTERUL MEDIULUI ȘI PĂDURILOR

ORDIN**pentru modificarea și completarea anexelor nr. 1—5 la abonamentul-cadru de utilizare/exploatare, aprobat prin Ordinul ministrului mediului și gospodăririi apelor nr. 798/2005**

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 126.626/G.C. din 29 septembrie 2010 al Direcției managementul resurselor de apă,

în temeiul prevederilor art. 15 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 1.635/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului și Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul mediului și pădurilor emite prezentul ordin.

Art. I. — Anexele nr. 1—5 la abonamentul-cadru de utilizare/exploatare, aprobat prin Ordinul ministrului mediului și gospodăririi apelor nr. 798/2005, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 846 din 19 septembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La anexa nr. 1, articolul 10 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 10. — (1) În cazul în care la data încheierii abonamentului de utilizare/exploatare beneficiarul nu are montate echipamente de măsură a cantităților de apă utilizate/evacuate și funcționarea instalațiilor de captare/evacuare a fost reglementată în aceste condiții prin autorizația de gospodărire a apelor sau când echipamentele există, dar nu funcționează, cantitățile recepționate se vor stabili la nivelul debitului mediu din autorizație și timpului efectiv de lucru, conform evidenței ținute de beneficiari în registre speciale.

(2) Dacă beneficiarul nu asigură evidențierea timpului efectiv de lucru, atunci recepția volumelor de apă/captate/evacuate se face la nivelul debitului mediu din autorizație și a timpului calendaristic recepționat.”

2. La anexa nr. 1, articolul 14 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 14. — (1) Pentru neachitarea facturilor în termenul scadent al obligațiilor de plată, utilizatorii datorează dobânzi și penalități de întârziere la plată calculate la nivelul și după procedura celor prevăzute în Codul de procedură fiscală în vigoare la data emiterii facturii fiscale, pentru creanțele bugetare.

(2) În cazul în care s-au acordat înlesniri la plata debitelor, dobânzile și penalitățile de întârziere se datorează până la data emiterii documentului prin care se acordă aceste înlesniri. Nerespectarea înlesnirilor la plată, așa cum au fost acordate, conduce la calculul dobânzilor și penalităților de întârziere de la data încetării valabilității acestora, conform prevederilor alin. (1).

(3) Dobânzile și penalitățile de întârziere la plată se facturează trimestrial, corespunzător perioadei de întârziere la plată.”

3. La anexa nr. 1, articolul 15 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 15. — (1) Dobânzile și penalitățile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență a obligației și până la data stingerii sumei datorate inclusiv, în condițiile legii.

(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică în cazul sumelor datorate ca dobânzi, penalități de întârziere sau amenzi.”

4. La anexa nr. 1, articolul 16 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 16. — (1) Nivelul dobânzii de întârziere este de 0,04% pentru fiecare zi de întârziere. Orice modificare a Codului de procedură fiscală privind nivelul dobânzii de întârziere se comunică beneficiarilor prin notificare și înlocuiește de drept vechea prevedere din abonamentele existente.

(2) Nivelul penalității de întârziere se stabilește astfel:

a) dacă stingerea debitului se realizează în primele 30 de zile de la scadență, nu se datorează și nu se calculează penalități de întârziere la plată pentru sumele achitate;

b) dacă stingerea datoriei se realizează în următoarele 60 de zile, nivelul penalității de întârziere reprezintă 5% din sumele achitate;

c) după depășirea termenului de la lit. b), nivelul penalității de întârziere este de 15% din sumele rămase neachitate.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor și se calculează în condițiile legii. Orice modificare a Codului de procedură fiscală privind nivelul și/sau modul de calcul al penalităților se comunică beneficiarilor prin notificare și înlocuiește de drept vechea prevedere din abonamentele existente.”

5. La anexa nr. 1, la articolul 17, primul paragraf se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 17. — Neîndeplinirea de către beneficiar în termen de 3 luni de la data scadenței a obligației de plată a facturii duce la rezilierea de drept a prezentului abonament de utilizare/exploatare și la sistarea utilizării/exploatarei resurselor de apă. Abonamentul va fi considerat reziliat de drept prin simpla notificare, fără punere în întârziere și fără intervenția vreunei instanțe de judecată, exceptând situațiile de eșalonare a datoriei stabilite de comun acord.”

6. La anexa nr. 1, la articolul 21, literele d) și e) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„d) să asigure operatorului, conform prevederilor Legii apelor nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare, accesul și dreptul de control la instalațiile de prelevare și evacuare a apelor, la dispozitivele de măsurare și la toate evidențele referitoare la acestea, în orice moment. În caz contrar, se vor aplica prevederile Legii nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare;

e) să suporte plata dobânzilor și penalităților de întârziere la plată a facturilor, precum și a penalităților pentru abateri de la normele de utilizare/exploatare a resurselor de apă și evacuare a apelor uzate, conform prevederilor anexei nr. 6 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2002 privind înființarea Administrației Naționale «Apele Române», aprobată cu modificări prin Legea nr. 404/2003, cu modificările și completările ulterioare;”

7. La anexa nr. 2, articolul 19 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 19. — (1) Pentru neachitarea facturilor în termenul scadent al obligațiilor de plată, utilizatorii datorează dobânzi și penalități de întârziere la plată calculate la nivelul și după procedura celor prevăzute în Codul de procedură fiscală în vigoare la data emiterii facturii fiscale, pentru creanțele bugetare.

(2) În cazul în care s-au acordat înlesniri la plata debitelor, dobânzile și penalitățile de întârziere se datorează până la data emiterii documentului prin care se acordă aceste înlesniri. Nerespectarea înlesnirilor la plată, așa cum au fost acordate, conduce la calculul dobânzilor și penalităților de întârziere de la data încetării valabilității acestora, conform prevederilor alin. (1).

(3) Dobânzile și penalitățile de întârziere la plată se facturează trimestrial, corespunzător perioadei de întârziere la plată.”

8. La anexa nr. 2, articolul 20 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 20. — (1) Dobânzile și penalitățile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență a obligației și până la data stingerii sumei datorate inclusiv, în condițiile legii.

(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică în cazul sumelor datorate ca dobânzi, penalități de întârziere sau amenzi.”

9. La anexa nr. 2, articolul 21 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 21. — (1) Nivelul dobânzii de întârziere este de 0,04% pentru fiecare zi de întârziere. Orice modificare a Codului de procedură fiscală privind nivelul dobânzii de întârziere se comunică beneficiarilor prin notificare și înlocuiește de drept vechea prevedere din abonamentele existente.

(2) Nivelul penalității de întârziere se stabilește astfel:

a) dacă stingerea debitului se realizează în primele 30 de zile de la scadență, nu se datorează și nu se calculează penalități de întârziere la plată pentru sumele achitate;

b) dacă stingerea datoriilor se realizează în următoarele 60 de zile, nivelul penalității de întârziere reprezintă 5% din sumele achitate;

c) după depășirea termenului prevăzut la lit. b), nivelul penalității de întârziere este de 15% din sumele rămase neachitate.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor și se calculează în condițiile legii. Orice modificare a Codului de procedură fiscală privind nivelul și/sau modul de calcul al penalităților se comunică beneficiarilor prin notificare și înlocuiește de drept vechea prevedere din abonamentele existente.”

10. La anexa nr. 2, la articolul 22, primul paragraf se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 22. — Neîndeplinirea de către beneficiar în termen de două luni de la data scadenței a obligației de plată a facturii duce la rezilierea de drept a prezentului abonament de utilizare/exploatare și la sistarea utilizării/exploatarei agregatelor minerale. Abonamentul va fi considerat reziliat de drept prin simpla notificare, fără punere în întârziere și fără intervenția vreunei instanțe de judecată, exceptând situațiile de eșalonare a datoriilor stabilite de comun acord.”

11. La anexa nr. 2, la articolul 24, după litera e) se introduce o nouă literă, litera f), cu următorul cuprins:

„f) să restituie integral garanția asigurătorie în termen de 30 de zile de la data expirării abonamentului în condițiile în care și-a respectat obligațiile asumate.”

12. La anexa nr. 2, la articolul 25, litera e) se modifică și va avea următorul cuprins:

„e) să suporte plata dobânzilor și penalităților de întârziere la plată a facturilor, precum și a penalităților pentru abateri de la normele de utilizare/exploatare a resurselor de apă și evacuare a apelor uzate, conform prevederilor anexei nr. 6 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2002, aprobată cu modificări prin Legea nr. 404/2003, cu modificările și completările ulterioare.”

13. La anexa nr. 2, la articolul 25, după litera j) se introduce o nouă literă, litera k), cu următorul cuprins:

„k) să depună în termen de 30 de zile de la semnarea abonamentului, în avans, cu titlu de garanție asigurătorie, 10% din valoarea prezentului abonament. În cazul în care beneficiarul nu își achită obligațiile de plată timp de două luni, se va proceda la executarea garanției, rezilierea abonamentului conform art. 22 și suspendarea autorizației conform art. 58 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare.”

14. La anexa nr. 3, la articolul 7, după litera f) se introduce o nouă literă, litera g), cu următorul cuprins:

„g) pentru iazuri piscicole amplasate în cuvele rezultate în urma excavărilor de balast din uscat — modul de stabilire al contribuției pentru utilizarea resurselor de apă din subteran se face pentru volumul calculat la prima umplere a iazului până la nivelul maxim.”

15. La anexa nr. 3, la articolul 10, alineatele (2)—(4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) În cazul în care utilizatorii nu au montate echipamente de măsură a volumelor de apă și funcționarea instalațiilor de captare/evacuare a fost acceptată în aceste condiții prin autorizația de gospodărire a apelor sau când echipamentele nu funcționează, cantitățile recepționate se vor stabili la nivelul debitului mediu din autorizație și timpului efectiv de lucru, conform evidenței ținute de beneficiari în registre speciale.

(3) Dacă beneficiarul nu asigură evidențierea timpului efectiv de lucru, respectiv nu respectă termenele prevăzute în programul etapizat de dotare cu aparate de măsură, atunci recepția volumelor de apă/captare/evacuare se face la nivelul debitului mediu din autorizație și a timpului calendaristic recepționat.

(4) La operatorii economici producători de energie electrică prin hidrocentrale care nu au montate echipamente de măsură a volumelor de apă și funcționarea instalațiilor de captare/evacuare a fost acceptată în aceste condiții prin autorizația de gospodărire a apelor, volumele de apă uzinate pentru fiecare unitate de producție se vor calcula în raport cu cantitatea de energie produsă.”

16. La anexa nr. 3, la articolul 12 alineatul (1), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) Cantitatea lunară de suspensii [K(sl)], ce urmează a fi primită în receptor, se stabilește conform formulei:

$$K(sl)(kg/lună) = n(z)(zile) \times K(sz)(kg/zi),$$

unde:

$n(z)$ = numărul de zile dintr-o lună în care funcționează efectiv evacuarea;

$K(sz)$ = cantitatea zilnică evacuată în receptor, care se va calcula ca diferență între cantitatea de suspensii admisă a fi evacuată în receptor și cantitatea de suspensii măsurată în sursa de apă, cu formula:

$$K(sz)(kg/zi) = 0,0036 \times d(z)(h) \times q(ne)(l/s) \times [c(ns) - c(na)](mg/l),$$

unde:

$d(z)$ = durata zilnică de funcționare efectivă a evacuării pentru care se face calculul;

$c(na)$ = concentrația medie anuală a suspensiilor din apa prelevată;

$c(ns)$ = concentrația admisă de suspensii în apele uzate evacuate;

$q(ne)$ = debitul de apă evacuat.

Concentrația admisă și debitul de apă evacuat se preiau din autorizația de gospodărire a apelor, în cazul în care folosința este autorizată, sau din avizul de gospodărire a apelor.

În cazul în care folosința deține aviz de gospodărire a apelor, dar se află în procedură de autorizare, se vor lua în considerare valorile stabilite în avizul de gospodărire a apelor coroborate cu limitele admisibile de încărcare cu poluanți a apelor uzate la evacuarea în receptorii naturali din tabelul nr. 1 la anexa nr. 3 — NTPA — 001, sau, după caz, din tabelul nr. 1 la anexa nr. 2 NTPA — 002 la Hotărârea Guvernului nr. 188/2002 pentru aprobarea unor norme privind condițiile de descărcare în mediul acvatic a apelor uzate, cu modificările și completările ulterioare.

În cazul în care concentrația medie anuală din apa prelevată este mai mare decât concentrația admisă de suspensii din apele uzate evacuate, se va determina concentrația medie anuală, exceptând perioadele de viitură în care apa receptorului natural este deosebit de încărcată în suspensii.”

17. La anexa nr. 3, la articolul 12 alineatul (2), după litera b) se introduce o nouă literă, litera c), cu următorul cuprins:

„c) în cazul în care folosința deține aviz de gospodărire a apelor, dar se află în procedură de autorizare, se vor lua în considerare valorile stabilite în avizul de gospodărire a apelor coroborate cu limitele admisibile de încărcare cu poluanți a apelor uzate la evacuarea în receptorii naturali din tabelul nr. 1 la anexa nr. 3 — NTPA — 001 sau, după caz, din tabelul nr. 1 la anexa nr. 2 NTPA — 002 la Hotărârea Guvernului nr. 188/2002, cu modificările și completările ulterioare.”

18. La anexa nr. 3, la articolul 12, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Pentru beneficiarii care evacuează apa uzată într-un receptor natural și o prelevă din rețele de alimentare centralizată deținute de operatorii de servicii de gospodărie comunală, nu se aplică diferențe între prelevare și evacuare. Pentru beneficiarii care evacuează apa uzată într-un receptor natural și o prelevă dintr-o sursă de suprafață, diferențele dintre prelevare și evacuare se aplică numai în condițiile în care beneficiarul deține stație de epurare conformă cu standardele de calitate în vigoare (NTPA 001).”

19. La anexa nr. 3, la articolul 14, punctele 1 și 7 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„1. a) concentrațiile indicatorilor de calitate din apele uzate evacuate, determinate prin analize de un laborator acreditat efectuate de către/prin grija utilizatorului, conform art. 19 alin. (3) din Legea nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare, în cadrul limitelor prevăzute în actele de reglementare (aviz, autorizație de gospodărire a apelor);

b) concentrațiile indicatorilor de calitate din apele uzate evacuate, determinate prin analize de laborator efectuate de către operator prin acțiuni de control, în situația în care se constată că valorile acestor indicatori sunt mai mari cu 20% sau mai mult față de rezultatele obținute prin analize de laborator efectuate conform prevederilor lit. a), la mai mult de 50% din probele de apă folosindu-se aceleași metode de analize;

7. În cazul în care determinările beneficiarului prezintă abateri mai mari de 20% față de cele de control ale operatorului, beneficiarul poate efectua, pe cheltuiala proprie, analiza probei/probelor-martor la un laborator independent acreditat, amplasat în localitatea unde își are sediul operatorul. Proba-martor este recoltată la momentul controlului, etichetată și sigilată de reprezentanții operatorului și păstrată în condiții

corespunzătoare la sediul beneficiarului. Beneficiarul va informa prin fax operatorul asupra laboratorului și datei la care se efectuează analiza, pentru ca un reprezentant al operatorului să asiste la desigilarea probei-martor. Dacă beneficiarul nu prezintă operatorului în termen de 6 zile lucrătoare de la comunicarea abaterii buletinul de analiză al probei-martor, se vor lua în calcul rezultatele buletinului de analiză al operatorului ca valori pe baza cărora se vor determina cantitățile de substanțe impurificatoare evacuate în emisar. La recoltarea probei se va întocmi între reprezentanții operatorului și beneficiarului un «Raport de prelevare», în care se va consemna dacă beneficiarul dorește sau nu să se recolteze proba-martor.”

20. La anexa nr. 4, punctul B se modifică și va avea următorul cuprins:

„B. Calculul penalităților pentru depășirea concentrațiilor maxime admise ale poluanților din apele uzate evacuate.

Pentru depășirea concentrațiilor maxim admisibile ale indicatorilor de calitate stabilite prin autorizație sau, după caz, prin avizul de gospodărire a apelor înscrise în anexa la abonamentul de utilizare/exploatare, se calculează penalități.

În anexa nr. 1 la abonamentul de utilizare/exploatare se înscrie, printre alte obligații ale utilizatorului, și un punct referitor la respectarea concentrației-limită admisibile a indicatorilor de calitate din apele uzate evacuate. Se preiau din actul de reglementare și se înscriu indicatorii de calitate specifici tipului de apă evacuată, concentrațiile-limită admisibile ale acestora și corespunzător, cantitățile zilnice admise a fi evacuate în emisari. Dacă unitatea are mai multe evacuări, aceste date se completează pentru fiecare gură de evacuare.

Cantitatea zilnică evacuată peste limita admisă $[K(iz)]$ se determină cu formula:

$$K(iz)(kg/zi) = 0,0036 \times d(z)(h) \times q(ne)(l/s) \times [C(imed.realizată) - C(limită)(mg/l)],$$

unde:

— $d(z)$ = durata în ore, medie zilnică de funcționare efectivă a evacuării, pentru care se efectuează calculul;

— $q(ne)$ — debitul mediu zilnic evacuat;

— $C(imediu. realizată)$ = concentrația medie realizată la evacuare (mg/l);

— $C(limită)$ = concentrația-limită aferentă poluantului «i» admisă a fi evacuată.

Pentru substanțele organice la care valorile-limită sunt depășite, calculul se va efectua pentru fiecare substanță, iar apoi se va realiza media ponderată.

Penalități se aplică și pentru orice creștere a temperaturii apelor uzate evacuate, impurificate termic, peste valoarea de 35° C, prevăzută de Normativul NTPA — 001/2002, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 188/2002 pentru aprobarea unor norme privind condițiile de descărcare în mediul acvatic a apelor uzate, cu modificările și completările ulterioare.

Cantitățile de substanțe poluante evacuate peste limita admisă înscrise în anexa nr. 1.1 la abonamentul de utilizare/exploatare se determină pentru fiecare poluant și pentru fiecare gură de evacuare.

Pentru fiecare gură de evacuare se vor înregistra: debitul mediu zilnic admis a fi evacuat (l/s); durata medie zilnică de funcționare a gurii de evacuare; indicatorii (poluanții) de caracterizare a calității apelor uzate evacuate. Pentru fiecare indicator de caracterizare a calității apelor uzate evacuate se vor înregistra concentrațiile-limită admise prin actul de reglementare, înscrise în abonament.

Poluanții (indicatorii de calitate), concentrațiile și, respectiv, cantitățile zilnice admise a fi evacuate sunt cele prevăzute în anexa la abonamentul de utilizare/exploatare încheiat de către Administrația Bazinală de Ape și utilizatorul de apă și au de regulă la bază concentrațiile-limită admise la evacuare, înscrise în autorizația sau, după caz, în avizul de gospodărire a apelor și debitele efluente corespunzătoare.

Pentru determinarea cantităților de poluanți evacuați în fiecare indicator chimic evacuat tabel de evidență și calcul, apele de suprafață peste limitele admise, se întocmesc pentru conform modelului din tabelul 1:

Tabelul 1 pentru calculul penalităților

Indicatorul de calitate	Limita admisă reglementată	Gura de evacuare/Durata de funcționare	Data măsurătorii	Debit evacuat (l/s)	Concentrația determinată (mg/l)	Numărul de zile dintre două măsurători	Debitul mediu evacuat (l/s)	Concentrația medie determinată (mg/l)	Cantitatea medie zilnică evacuată (kg/zi)	Cantitatea medie zilnică evacuată peste limita admisă (kg/zi)	Cantitatea totală evacuată peste limita admisă în intervalul dintre două măsurători (kg/interval)	Nivelul penalității (lei/kg)	Valoarea penalității (mii lei)
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13

În tabelul 1 se determină cantitatea de poluanți evacuați peste limitele admise în apele uzate. Tabelul 1 se completează după cum urmează:

- în coloana 0 se înscrie indicatorul de calitate;
- în coloana 1 se înscrie limita admisă din actul de reglementare;
- în coloana 2 se înscrie numărul sau denumirea evacuării conform numerotării date, precum și durata zilnică (în ore) de funcționare a evacuării;
- în coloana 3 se înscrie data măsurătorii identică cu data prelevării probelor de apă sau expresia «media măsurătorilor folosinței de apă», dacă acestea sunt luate în considerare;
- în coloana 4 se înscrie debitul (în l/s) evacuat măsurat în momentul recoltării probelor de apă sau debitul mediu autorizat în cazul în care nu se măsoară volumele de apă evacuate (în l/s);
- în coloana 5 se înscrie concentrația determinată din analiza fizico-chimică a probelor de apă, înregistrată în buletinele de analiză emise de laborator;
- în coloana 6 se înscrie numărul efectiv de zile de funcționare a folosinței de apă, în intervalul dintre două determinări consecutive;
- în coloana 7 se înscrie debitul mediu evacuat calculat în baza citirilor aparatelor de măsură montate la gura de evacuare, pe intervalul dintre două determinări consecutive sau debitul mediu autorizat în cazul în care nu se măsoară volumele de apă evacuate;

i) în coloana 8 se înscrie concentrația medie determinată $C(em)$ din apele uzate evacuate, corespunzător debitului mediu evacuat, cu una dintre relațiile:

$$C(em) = \frac{C(e1) + C(e2)}{2} \text{ (mg/l),}$$

în cazul în care nu se iau în considerație determinările utilizatorului, și

$$C(em) = \frac{C(e1) + C(emu) + C(e2)}{3} \text{ (mg/l),}$$

în cazul în care se iau în considerație determinările utilizatorului,

unde:

$C(emu)$ = concentrația medie determinată din apele uzate evacuate determinată de utilizatorul de apă având la bază automonitoringul din apele uzate evacuate;

$C(e1)$ = concentrația determinată de către operatorul de apă în momentul $t1$;

$C(e2)$ = concentrația determinată de către operatorul de apă în momentul $t2$.

Concentrația medie determinată se stabilește între două determinări consecutive, indiferent de intervalul de timp luat în considerare;

j) în coloana 9 se înscrie cantitatea zilnică $K(ez)$ de poluant evacuată cu apele uzate, calculată cu relația:

$$K(ez) \text{ kg/zi} = 0,0036 \times d(z)(h) \times q(em)(l/s) \times C(em)(mg/l);$$

k) în coloana 10 se înscrie cantitatea medie zilnică evacuată peste limitele admise $K(iz)$, calculată cu relația:

$$K(iz) \text{ (kg/zi)} = 0,0036 \times d(z) \times q(em) \text{ (l/s)} \times [c(em) - c(limită)] \text{ (mg/l),}$$

unde:

$d(z)$ = durata (în ore) medie zilnică de funcționare efectivă a evacuării, pentru care se efectuează calculul;

$q(em)$ = debitul mediu evacuat (l/s);

$c(em)$ = concentrația medie determinată (mg/l); și

$c(limită)$ = concentrația-limită admisă a fi evacuată în actul de reglementare;

l) în coloana 11 se înscrie cantitatea totală pe intervalul dintre două determinări consecutive de poluanți evacuați peste limitele admise $[\Delta K(eint)]$, calculată cu relația:

$$\Delta K(eint) = n(z) \times K(iz),$$

unde $n(z)$ = numărul de zile dintre două determinări consecutive;

m) în coloana 12 se înscrie nivelul penalității (lei/kg) preluat din anexa nr. 6 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2002, aprobată cu modificări prin Legea nr. 404/2003, cu modificările și completările ulterioare;

n) în coloana 13 se va completa cu valoarea penalității determinată prin înmulțirea cantității poluantului evacuat pe intervalul considerat peste limitele admise, cu nivelul penalității corespunzător poluantului respectiv.

După completarea tabelului pentru toate gurile de evacuare și pentru perioada luată în calcul, se va determina totalul aferent utilizatorului.

Pentru indicatorul „temperatura”, penalitatea se calculează în situația în care temperatura sursei de apă (emisarului), măsurată într-un punct stabilit de comun acord (în funcție de lungimea de amestec a apelor uzate poluate termic cu resursa de apă), depășește limita de 35° C impusă de Normativul NTPA — 001/2002, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 188/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Valoarea penalității se determină prin înmulțirea numărului de grade Celsius ce depășește limita admisă, de 35° C, cu

debitul efluentului (mc/s) și cu nivelul penalității prevăzut în anexa nr. 6 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2002, aprobată cu modificări prin Legea nr. 404/2003, cu modificările și completările ulterioare.

În cazul termocentralelor amplasate în lanț față de cursul de apă, pentru calculul penalității se va considera ca temperatură de bază a resursei (la prelevare) temperatura apei emisarului, măsurată amonte de prima termocentrală. Pentru fiecare termocentrală din cascadă, la această temperatură de bază se va adăuga diferența de temperatură «Delta T» (aportul propriu, respectiv diferența dintre prelevare și restituție). Dacă temperatura rezultată depășește valoarea de 35° C, penalitatea se va calcula pentru ecartul de temperatură care depășește 35° C.

Pentru comunicarea sumei de plată, unitatea de gospodărire a apelor întocmește procesul-verbal de constatare conform modelului prevăzut în anexa nr. 5 la abonamentul-cadru de utilizare-exploatare, care are același regim ca și documentele cu regim special, acesta fiind înseriat și numerotat. Procesul-verbal de constatare constituie actul tehnic legal prevăzut la art. 6 alin. (6) din anexa nr. 3 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2002, aprobată cu modificări prin Legea nr. 404/2003, cu modificările și completările ulterioare, în vederea constatării abaterilor și aplicării penalităților pentru depășirea atât a cantităților de apă utilizate, cât și a concentrațiilor maxime admise ale poluanților din apele uzate evacuate, înscrise în abonamentul de utilizare/exploatare. Procesul-verbal de constatare se întocmește în două exemplare, unul pentru utilizator și unul pentru unitatea de gospodărire a apelor, și se semnează de agentul (agenții) constatator (constatatori) cu drept de control împuternicit/împuterniciți în acest scop și de reprezentantul/reprezentanții unității penalizate. Se înțelege prin *agent constatator cu drept de control împuternicit în acest scop* specialistul posesor al legitimației de salariat al unității teritoriale a Administrației Naționale «Apele Române», nominalizat prin decizia directorului acesteia.

Dacă reprezentantul nu este de acord, va scrie expresia «Nu sunt de acord» însoțită eventual de motivația pentru care nu este de acord. Dacă reprezentantul utilizatorului refuză să semneze, se scrie expresia «Unitatea refuză să semneze», iar dacă nu este de găsit, se scrie expresia «Reprezentantul unității nu a putut fi găsit».

Procesul-verbal de constatare se înregistrează și la utilizator și la unitatea de gospodărire a apelor.

Dacă unitatea care este penalizată a semnat prin împuternicitul său procesul-verbal de constatare, Administrația

Bazinală de Apă transmite acesteia prin poștă cu confirmare de primire procesul-verbal de constatare însoțit de factura fiscală, având stabilită valoarea penalității. În termen de 10 zile lucrătoare de la primirea procesului-verbal cu titlu executoriu, unitatea penalizată va achita cuantumul penalității prin ordin de plată.

Dacă unitatea care este penalizată a refuzat să semneze sau nu a putut fi găsit împuternicitul său, Administrația Bazinală de Apă transmite acesteia prin poștă cu confirmare de primire procesul-verbal de constatare însoțit de factura fiscală, având stabilită valoarea penalității. În termen de 10 zile lucrătoare de la primirea procesului-verbal cu titlu executoriu, unitatea penalizată va achita cuantumul penalității prin ordin de plată.

Împotriva procesului-verbal de constatare și de stabilire a penalităților, unitatea penalizată poate face plângere în termen de 15 zile lucrătoare de la primirea comunicării, la judecătoria în a cărei rază teritorială a fost săvârșită abaterea.

Procesul-verbal de stabilire a penalităților, neatacat în justiție în termenul stabilit, constituie titlu executoriu în înțelesul art. 372 din Codul de procedură civilă și al Codului de procedură fiscală.

Administrațiile bazinale de apă ale Administrației Naționale «Apele Române» urmăresc ca utilizatorii cărora li s-au calculat penalități să achite suma de plată.

În situația în care se calculează penalități pentru depășirea valorilor-limită reglementate înscrise în contracte la poluanții specifici incluși în reziduu filtrabil uscat la 105°C, nu se vor mai calcula penalități pentru depășirea valorii reglementate înscrisă în contract, pentru reziduu filtrabil uscat la 105°C.

Pentru situații de ploi torențiale, care pot genera creșteri mari ale concentrațiilor la suspensii, CBO (5), CCO la captare, față de valorile prelucrărilor statistice, cantitatea de poluanți luată în calcul, de comun acord, nu va ține seama de cantitățile suplimentare înregistrate.»

21. Anexa nr. 5 se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — În tot cuprinsul Ordinului ministrului mediului și gospodăririi apelor nr. 798/2005, sintagma „Direcția Apelor” se înlocuiește cu sintagma „Administrația Bazinală de Apă”, iar sintagma „nisipuri și pietrișuri” se înlocuiește cu sintagma „agregate minerale”.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul mediului și pădurilor,
László Borbély

București, 20 octombrie 2010.
Nr. 1.725.

ANEXĂ

(Anexa nr. 5 la abonamentul-cadru de utilizare/exploatare)

FORMULARE - TIP
pentru procesele-verbale de constatare a abaterilor

A. În cazul depășirii volumelor de apă maxim admise pentru prelevare:

ADMINISTRAȚIA NAȚIONALĂ „APELE ROMÂNE”
Administrația Bazinală de Apă

UTILIZATORUL DE APĂ

PROCES - VERBAL
de constatare a abaterilor de la normele de utilizare/exploatare a resursei

Seria nr.

Încheiat în ziua, luna....., anul.....

Subsemnatul (Subsemnații),, salariat (salariați) la Administrația Bazinală de Apă, având funcția de, împuternicit (împuterniciți) de director prin Decizia nr., emisă în baza art. 6 alin. (1) și (6)

din anexa nr. 3 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2002 privind înființarea Administrației Naționale „Apele Române”, aprobată cu modificări prin Legea nr. 404/2003, cu modificările și completările ulterioare, posesor (posesori) al (ai) legitimației (legitimațiilor) nr. eliberate de, în urma controalelor/analizelor efectuate în zilele de la, str. nr., am constatat următoarele:

Nr. crt.	Abaterea	Mărimea abaterii (mii m ³)	Nivelul penalităților (lei/1.000 m ³)	Suma de penalizare (lei)
0	1	2	3	4
1.	Volumul de apă prelevat peste cel corespunzător debitului reglementat			
2.	Volumul de apă prelevat peste cel corespunzător debitelor prevăzute în planul de restricții			
3.	Volumul de apă preluat fără abonament de utilizare/exploatare			
4.	Volumul de apă folosit în alt scop decât cel reglementat			
	TOTAL:			

De săvârșirea acestor fapte se face vinovat(ă), (unitatea)

înregistrată la registrul comerțului, cod fiscal R, reprezentat(ă) prin, având calitatea de, domiciliat(ă) în localitatea, str. nr., având legitimația cu seria ... nr.

În temeiul art. 4 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2002, aprobată cu modificări prin Legea nr. 404/2003, cu modificările și completările ulterioare, pentru abaterile de la prevederile reglementate de utilizare/exploatare a resursei de apă, înscrise în anexa la Abonamentul de utilizare/exploatare nr., unitatea penalizată are de plată suma de lei, reprezentând penalități calculate pentru abaterea constatată, în baza prevederilor pct. B din anexa nr. 6 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2002, aprobată cu modificări prin Legea nr. 404/2003, cu modificările și completările ulterioare.

Penalitățile se vor achita în termen de 10 zile lucrătoare de la data comunicării procesului-verbal, prin ordin de plată în contul nr. al, deschis la

Unitatea penalizată a formulat următoarele obiecții:

Împotriva prezentului proces-verbal, care ține loc și de înștiințare de plată, se poate face plângere în termen de 15 zile de la data comunicării.

Plângerea va fi însoțită de copia procesului-verbal și se va depune la judecătoria teritorială competentă.

Prezentul proces-verbal de constatare constituie titlu executoriu, în înțelesul art. 372 din Codul de procedură civilă și conform Legii nr. 400/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 73/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 107/2002 privind înființarea Administrației Naționale „Apele Române”. Procesul-verbal de constatare va fi însoțit de factura fiscală aferentă acestuia, iar termenul de plată curge de la data facturării.

Întocmit în exemplare, din care o copie s-a comunicat astăzi,/se va comunica unității penalizate.

Organul constatator

Unitatea penalizată

.....

.....

B. În cazul depășirii concentrațiilor maxime admise ale poluanților din apele uzate evacuate:

ADMINISTRAȚIA NAȚIONALĂ „APELE ROMÂNE”
Administrația Bazinală de Apă

UTILIZATORUL DE APĂ

PROCES-VERBAL

de constatare a depășirii concentrațiilor maxime admise ale poluanților din apele uzate evacuate

Seria nr.

Încheiat în ziua, luna, anul

Subsemnatul (Subsemnații),, salariat (salariați) la Administrația Bazinală de Apă, având funcția de, împuternicit (împuterniciți) de director prin Decizia nr., emisă în baza art. 6 alin. (1) și (6) din anexa nr. 3 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2002 privind înființarea Administrației Naționale „Apele Române”, aprobată cu modificări prin Legea nr. 404/2003, cu modificările și

completările ulterioare, posesor (posesori) al (ai) legitimației (legitimațiilor) nr. eliberate de, în urma controalelor/analizelor efectuate în zilele de la, str. nr., am constatat următoarele:

De săvârșirea acestor fapte se face vinovat(ă),
(unitatea)

înregistrată la registrul comerțului, cod fiscal R, reprezentat(ă) prin,
având calitatea de, domiciliat(ă) în localitatea, str. nr.,
având legitimația cu seria nr.

În temeiul art. 4 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2002, aprobată cu modificări prin Legea nr. 404/2003, cu modificările și completările ulterioare, pentru abaterile de la prevederile reglementate referitoare la concentrațiile maxime admise ale poluanților din apele uzate evacuate în resursele de apă, înscrise în anexa la Abonamentul de utilizare/exploatare nr., unitatea penalizată are de plată suma de lei, reprezentând penalități calculate pentru abaterea constatată pentru fiecare poluant (indicator de calitate) a cărei concentrație depășește limitele admise, conform tabelului anexat.

Penalitatea se va achita în termen de 10 zile lucrătoare de la data comunicării procesului-verbal, prin ordin de plată în contul nr. al, deschis la

Unitatea penalizată a formulat următoarele obiecții:

Împotriva prezentului proces-verbal, care ține loc și de înștiințare de plată, se poate face plângere în termen de 15 zile de la data comunicării.

Plângerea va fi însoțită de copia procesului-verbal și se va depune la judecătoria teritorială competentă.

Prezentul proces-verbal de constatare constituie titlu executoriu, în înțelesul art. 372 din Codul de procedură civilă și conform Legii nr. 400/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 73/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 107/2002 privind înființarea Administrației Naționale „Apele Române”. Procesul-verbal de constatare va fi însoțit de factura fiscală aferentă acestuia, iar termenul de plată curge de la data facturării.

Întocmit în exemplare, din care o copie s-a comunicat astăzi,/se va comunica unității penalizate.

Organul constator

Unitatea penalizată

C. În cazul constatării abaterilor de la normele de utilizare/exploatare a agregatelor minerale:

ADMINISTRAȚIA NAȚIONALĂ „APELE ROMÂNE”
Administrația Bazinală de Apă

UTILIZATORUL DE BALAST

PROCES-VERBAL de constatare a abaterilor de la normele de utilizare/exploatare a agregatelor minerale

Seria nr.....

Încheiat în ziua, luna, anul

Subsemnatul (Subsemnații),, salariat (salariați) la Administrația Bazinală de Apă, având funcția de, împuternicit (împuterniciți) de director prin Decizia nr., emisă în baza art. 6 alin. (1) și (6) din anexa nr. 3 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2002 privind înființarea Administrației Naționale „Apele Române”, aprobată cu modificări prin Legea nr. 404/2003, cu modificările și completările ulterioare, posesor (posesori) al (ai) legitimației (legitimațiilor) nr. eliberate de, în urma controalelor/analizelor efectuate în zilele de la, str. nr., am constatat următoarele:

Nr. crt.	Abaterea	Mărimea abaterii (mii m ³)	Nivelul penalităților (lei/m ³)	Suma de penalizare (lei)
0	1	2	3	4
1.	Volumul de nisipuri și pietrișuri peste cel corespunzător volumului reglementat	*)		
2.	Volumul de nisipuri și pietrișuri fără abonament de utilizare/exploatare		De 10 ori contribuția	
	TOTAL:			

*) Mărimea abaterii se determină în conformitate cu pct. 1 și 3 din anexa nr. 7 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2002, cu modificările și completările ulterioare.

De săvârșirea acestor fapte se face vinovat(ă).....
(unitatea)

Înregistrată la registrul comerțului, cod fiscal R, reprezentat(ă) prin,
având calitatea de, domiciliat(ă) în localitatea, str. nr.
având legitimația cu seria ... nr.

În temeiul art. 4 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2002, aprobată cu modificări prin Legea nr. 404/2003, cu modificările și completările ulterioare, pentru abaterile de la prevederile reglementate de utilizare/exploatare a resursei de nisip și pietriș, înscrise în anexa la Abonamentul de utilizare/exploatare nr., unitatea penalizată are de plată suma de lei, reprezentând penalități calculate pentru abaterea constatată, în baza prevederilor pct. B din anexa nr. 6 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2002, aprobată cu modificări prin Legea nr. 404/2003, cu modificările și completările ulterioare.

Penalitățile se vor achita în termen de 10 zile lucrătoare de la data comunicării procesului-verbal, prin ordin de plată în contul nr. al, deschis la

Unitatea penalizată a formulat următoarele obiecții:

Împotriva prezentului proces-verbal, care ține loc și de înștiințare de plată, se poate face plângere în termen de 15 zile de la data comunicării.

Plângerea va fi însoțită de copia procesului-verbal și se va depune la judecătoria teritorială competentă.

Prezentul proces-verbal de constatare constituie titlu executoriu, în înțelesul art. 372 din Codul de procedură civilă și conform Legii nr. 400/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 73/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 107/2002 privind înființarea Administrației Naționale „Apele Române”. Procesul-verbal de constatare va fi însoțit de factura fiscală aferentă acestuia, iar termenul de plată curge de la data facturării.

Întocmit în exemplare, din care o copie s-a comunicat astăzi,/sau se va comunica unității penalizate.

Organul constatator

Unitatea penalizată

.....

.....

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

